ABSOLUUTTI

(Absolute)
62-1230M · Jeffersonville, Indiana, USA, 30.12.1962

1 Olen niin onnellinen ollessani täällä tänä aamuna ja kuullessani tämän kehotuksen, juuri kun olin tulossa puhujanlavalle. Olen pahoillani, että olen myöhässä, mutta nuo sairaat siellä takana ja autot ja ambulanssi, ja minun täytyi tavoittaa, ne jotka eivät voineet päästä sisälle, näettehän, ennen kuin itse pääsin sisälle.

2 Nyt, tuo sisar, jolla on tuo pienokainen, jos hän ei voi tulla takaisin tänään iltapäivällä. Haluan saarnata myös tänä iltana, jos Herra suo. Jos hän ei voi silloin tulla uudestaan lapsen siunaamista varten, koska olen seissyt niin pitkään tällä kerralla, niin sanokaa hänelle, että hän voi nyt tuoda lapsen tänne. Mutta jos hän voi tulla takaisin tänä iltana, se sopisi meille hieman paremmin. Mutta miten vain hänelle sopii, mitä vain tahansa. Jos hän ei voi tulla takaisin, niin otamme nyt tuon pikkumiehen ja vihimme hänet Herralle. Ja nyt kaikki nämä... Sillä aikaa kun jatkan puhumista, jos hän haluaa tulla nyt, tämä olisi se aika.

3 Nyt, tänä iltana on hyvin erikoinen... Haluan puhua tänä iltana eräästä aiheesta, profeetallisen sanoman aiheesta: *Miehet, onko tämä se aika?* Niinpä jos Herra suo, haluan puhua tuosta aiheesta tänä iltana: *Onko tämä se aika, miehet?* tai *Miehet, onko tämä se aika?* mieluummin kin. Ja sitten haluan käyttää tätä tilaisuutta seurakunnan läsnä ollessa, joka... Monia asioita on tapahtunut muutamien viimeisten päivien aikana, ja ne osoittavat johonkin suureen, johonkin, jota en ymmärrä. Mutta me olemme aina... Ihmiset eivät voi käsittää Jumalan teitä, joten meidän täytyy vain vaeltaa uskossa. Jos joku voisi selittää Jumalan, silloin ei enää tarvittaisi uskoa, koska silloin teillä olisi tieto. Mutta me vain vaellamme uskossa.

4 Ja tänä aamuna ajattelin yrittää pitää aivan tavallisen evankelisen kokouksen, koska jotenkin mieleni muuttui, kun tulin tänne ja näin niin monien seisovan, jotka olivat odottaneet niin pitkään. Ja sitten tänä iltana täällä on ehkä vähemmän ihmisiä, ja silloin voin jatkaa sen kanssa, mitä haluan sanoa.

5 Yhden asian haluan ilmoittaa, kun moni teistä on kokoontunut yh-

teen. Se on jotakin, josta en ole ilmoittanut viimeisten pari viikon aikana. Sitä, että teidän rukouksiinne on vastattu koskien tuota verojuttua, joka minulla oli hallituksen kanssa. Se on selvitetty. Ja niinpä me olemme... Se on nyt kaikki ohitse. Niin kuin monet teistä ymmärtävät, niin heillä oli minua vastaan nuo shekit, jotka oli kirjoitettu kampanjoita varten. Ja kuitenkin he yrittivät sanoa, että ne kuuluivat minulle, ja he halusivat laskuttaa minulta kolmesataa viisikymmentätuhatta dollaria sen takia, että ne olisivat olleet minun henkilökohtaista omaisuuttani. Eikä niin ollut, se oli noita kampanjoita varten. Ja seurakunta on tietoinen siitä. Te kaikki tiedätte sen. Ja lopulta he olivat tulleet siihen pisteeseen että...

6 Minä kerron teille vain pääkohtia siitä, mitä tapahtui. He olivat kolmesta viiteen vuoteen, luulisin että lähes viisi vuotta, tutkineet tapausta edes takaisin ja ottaneet selvää maineesta ja kaikesta. Mutta olen niin kiitollinen, että he eivät voineet löytää minua vastaan mitään, joten he eivät voineet nostaa syytettä minua vastaan. Niinpä heillä ei ollut mitään mistä olisivat voineet syyttää. He sanoivat, niin arvelisin, että se johtui vain omasta tietämättömyydestäni. Mutta hyvin vähän tietoisena laista, niin kun he toivat minulle näitä shekkejä, niin minä panin niihin nimeni ja sijoitin ne kampanjoihin. Mutta sitten, koska nimeni oli niissä, ne olivat minun omiani. Näettehän? Ei väliä... He sanoivat: "Se oli oikein hienosti tehty sinun puolelta, mutta ne olivat sinun, ja sitten sinä annoit ne seurakunnalle. Niin pian kuin sinä panit siihen nimesi, se oli sinun. Ei ole väliä sillä, mihin tarkoitukseen ne olivat tarkoitetut, ne oli kirjoitettu sinulle." Niinpä, jos he olisivat panneet, kirjoittaneet siihen poikittain "henkilökohtainen lahja", se olisi ollut kunnossa, mutta he kirjoittivat vain "William Branham", näettekö, ja kun minä panin nimeni siihen, niin siinä sitä oltiin, siinä kaikki. Niinpä he olivat... Ja sitten lopulta rukouksella...

7 Ja sitten äskettäin, tiedättehän, minä näin näyn, että joku suuri, tumma, savuinen, nokinen mies, jolla oli suomut aivan kuin alligaattorilla, liikkui minua kohden rautaisin sormin. Minulla oli pieni veitsi, tällä tavalla, ja hänessä luki Yhdysvaltain Hallitus. Enkä minä voinut tehdä mitään, olin avuton. Ja sitten Herra tuli näyttämölle, ja se voitettiin. Ja te muistatte minun kertoneen sen teille kauan sitten.

8 Ja he tarjosivat minulle kompromissia eräänä päivänä. Ja asianajajani, herra Orbison New Albanyssa ja Ice & Miller Indianapolista, jotka hoita-

vat veroasioita, soittivat minulle ja pyysivät tulemaan sinne. Ja minä menin sinne vaimoni, veli Robersonin ja tämän seurakunnan luotettujen kanssa. Me kaikki menimme sinne, ja he kertoivat meille, että hallitus oli halukas kompromissiin.

9 Ja minä sanoin: "Jos minä olen jollekin jotakin velkaa, tulen maksamaan sen heille parhaani mukaan, mutta", minä sanoin, "minä en ole sitä velkaa." Ja minä sanoin: "Minä, se on, rehellisesti. Jumala tietää. Ja miksi he eivät sitten nosta minua vastaa syytettä, jos olen syyllinen?" Minä sanoin: "Heillä on ollut viisi vuotta aikaa yrittää tehdä se, eivätkä he ole löytäneet mitään, minkä avulla tehdä se." Niinpä minä sanoin: "Ei, minä yksinkertaisesti en maksa sitä, ennen kuin on todistettu, että olen sen velkaa."

10 Ja sitten tuo lakimies vei minut sisälle ja puhui minulle ja sanoi: "Me voimme koettaa viedä tapauksen oikeuteen. Hallitus tulee tekemään niin." Ja hän sanoi: "Kun he tekevät niin, niin ainoa asia, jonka he voivat löytää sinua vastaan on se, että sinä..." Mitä minä, miten olin tehnyt sen. Minä en vain…

11 Minä en yksinkertaisesti tiennyt mitään kirjanpidosta, joten minun täytyi tehdä se vain tavalla, jonka ajattelin olevan rehellistä. Eikä sitä koskaan pantu pankkiin minun nimissäni, se talletettiin aina seurakunnan nimelle, kampanjoihin ja niin edelleen. Näettehän? Niinpä ei ollut mitään, mitä minä olisin voinut tehdä sille.

12 Ja minä.. Hän sanoi: "No niin, he ovat halukkaita tekemään kompromissin viidestätoista tuhannesta dollarista ja kymmenentuhannen dollarin sakosta." Ja asianajajan lasku oli viisitoistatuhatta. Se teki minulle yhteensä neljäkymmentätuhatta. Ja niinpä sitten, he halusivat viisi lisää, uskoisin nyt, joten minä menin...

13 Minä sanoin: "Mistä ihmeessä minä voisin koskaan saada neljäkymmentätuhatta dollaria." Minä sanoin: "Te tiedätte pankkitilini täällä. Siellä on noin sata dollaria tai ehkä vähemmän." Minä sanoin: "Mistä minä saisin yli neljäkymmentätuhatta dollaria?" Ja minä sanoin: "Minulla ei ole mitään vakuutta. Minulla ei yksinkertaisesti ole sellaista. Siinä kaikki."

14 Ja hän sanoi: "Herra Branham", hän sanoi, "tässä se on. Jos me menemme oikeuteen, niin ei ole epäilystäkään, ettemmekö me voittaisi asiaa." Hän sanoi: "Mutta tässä on... Me voimme voittaa sen, koska tässä on

se, mitä me tulemme tekemään. He tulevat väittämään että se kaikki oli sinun, koska sinä allekirjoitit nimesi siihen. Ja he tulevat väittämään, että se oli sinun, vaikka se olikin pantu pankkiin seurakunnan tilille Branham kampanjan nimelle."

15 Eivätkä he voineet löytää yhtään senttiä, jonka koskaan olisin itse käyttänyt omia tarpeitani varten. Se on totuus. Jumala tietää sen! Täällä on nyt istumassa miehiä, jotka ovat olleet koko ajan mukanani. Ei ollut senttiäkään, jota olisin koskaan käyttänyt itselleni. Se oli kaikki Jumalan Valtakuntaa varten, kaikkialla, jokainen shekki ja kaikki muu.

16 Mutta näettekö sitä? Se ei merkinnyt mitään. Sitä katsottiin ensin kuuluvan minulle ja vasta sitten seurakunnalle, kampanjoille. Ja heillä on tiensä, miten he tekevät sen, tiedättehän, he voivat valmistaa kaiken kaltaisia pakoteitä. Niinpä minä sitten sanoin: "Mutta minä en yksinkertaisesti tule tekemään sitä."

17 Ja hän sanoi: "Mutta jos me voitamme tapauksen, niin että minä ilmoitan ne henkilökohtaisina lahjoina. Näettekö? Minä tulen ilmoittamaan ne hallitukselle 'henkilökohtaisina lahjoina'." Ja hän sanoi: "Sitten, kun teen niin, tulevat kaikki, jotka ovat yli kymmenentuhatta dollaria, olemaan perintöä, ja sitten sinä tulet suoraan takaisin siihen uudestaan. He ovat oleva sinussa kiinni toiset viisi vuotta tarkistaakseen ne kaikki." Näettekö? Kun te kirjoitatte shekin, se menee selvitykseen. He ottavat valokopion tuosta shekistä. Tietenkin myös kaikki minun shekkini menivät sen lävitse. Niinpä he sanoivat: "Siinä he saavat sinut jälleen kiinni."

18 Ja hän sanoi: "Eräs toinen asia, herra Branham, jos sinut koskaan pannaan sillä tavalla hallituksen tutkimuksen alaiseksi, niin ei ole väliä sillä, mitä sinä koskaan teet, yleisön silmissä sinä olet rikollinen." Näettekö? Ja siinä kaikki.

19 Katsokaa tätä baptistisaarnaajaa täällä Mississippissä. Tuo mies... Joku nainen sanoi hänen tulleen sisälle ja loukanneen häntä. Ja hän toi todisteita kaikkialta ympäri maata, ettei hän edes ollut tuossa kaupungissa moniin päiviin ennen tuota päivää tai sen jälkeen, jonka takia tuomari halusi kääntää asian ympäri, niin että hän olisi asettanut tuon naisen syytteeseen skandaalista. Mutta hän sanoi: "Antaa hänen mennä."

20 Ja kun se oli pantu *Monitor* testiin ympäri maata, niin tiedättekö, mitä tapahtui? Seitsemänkymmentäviisi prosentti amerikkalaisista sanoi:

"Ei savua ilman tulta." Ja tuo miesparka, joka oli aivan yhtä viaton siihen, kuin mitä minä tai kuka tahansa muu olisi, joutuu kantamaan sitä loppuelämänsä päivät, vaikka hänellä ei ollut minkäänlaista tekemistä sen kanssa.

21 Minusta tuntui jonkin aikaa hyvin pahalta, kun ajattelin kuinka uhraan elämäni Jumalan Valtakunnalle ja yritän saada teidät ihmiset maksamaan veronne ja tekemään asioita ja tekemään sitä, mikä on oikein, ja yritän saada rikollisista oikeita miehiä, ja sitten minut pantaisiin esille aivan kuin olisin itse rikollinen. Minä ajattelin: "Mitä maailmassa olen tehnyt?"

22 Ja sitten se tuli minulle, ja katsoin sitä Raamatusta. Poikkeuksetta jokainen mies Raamatussa, jolla joskus oli ollut jonkinlainen hengellinen virka, jos Saatana ei voinut saada heitä kiinni moraalin tai jonkin muun asian perusteella, he joutuivat hallituksen käsiin. Menkää taaksepäin minne tahansa te haluatte, koko matkan aina Moosekseen, Danieliin, heprealaisiin lapsiin, Johannes Kastajaan, Jeesukseen Kristukseen, jonka hallitus tappoi kuolemanrangaistuksella, Paavaliin, Pietariin, Jaakob Vanhempaan, Jaakob Nuorempaan. Jokainen heistä kuoli hallituksen tappamana.

23 Koska jokainen hallitus on Saatanan istuin. Jeesus sanoo niin. Raamattu sanoo niin. Näettekö? Jokainen hallitus on perkeleen hallitsema. On tuleva hallitus, joka tulee olemaan Kristuksen hallitsema, mutta se tapahtuu Tuhatvuotisvaltakunnassa. Mutta nämä nykyiset hallitukset, ei ole väliä sillä, kuinka hyviä me ajattelemme niiden olevan, ne ovat Saatanan hallitsemia. "Nämä valtakunnat", hän sanoi, "ovat minun. Minä teen niiden kanssa mitä tahdon. Minä annan ne sinulle, jos palvot minua."

24 Jeesus sanoi: "Mene pois, Saatana! 'Sinun on palvottava Herraa, ja Häntä yksin sinun on palveltava.'"

25 Ja sitten lannistuin. Vaimoni kuuntelee minua ja hän tietää sen. Menin kotiin ja sanoin: "Ei koskaan! Jos olisin sen velkaa, maksaisin sen. Minä en ole sitä velkaa, enkä yksinkertaisesti tule maksamaan sitä. Siinä kaikki." Minä sanoin: "Ja joka tapauksessa, miten voisin sen maksaa?"

26 Niinpä menin kotiin ja sanoin: "Meda, pese lasten kasvot ja pane heidän vaatteensa valmiiksi, minä lähden." Minä sanoin: "He eivät edes halua... Kaikki on yksinkertaisesti ylösalaisin."

27 Ja minä sanoin: “Mitä minä olen tehnyt? Sano se minulle!” Ja sanoin: “Vielä mitä, minäkö maksaisin neljäkymmentätuhatta dollaria? Whew! Käsitätkö, mitä se merkitsee minulle!”

Ja hän tuli niin kuin mukavan pikkuvaimon tulee tulla ja sanoi... Minä sanoin: “Minä lähden!”

28 Hän sanoi: “Luuletko, että siitä olisi mitään hyötyä? Oletko vielä rukoillut sen puolesta?”

29 Minä ajattelin: “No niin, ehkä minun on parasta rukoilla uudestaan.” Menen takaisin sisälle, ja näytti aivan kuin Hän olisi puhunut minulle eräästä Kirjoituksesta.

30 Meidän tulee aina tarkata Kirjoitusta, mitä Jumala teki sen kanssa. Näettekö?

31 Ja yhtenä päivänä Hänelle esitettiin kysymys, tiedättehän, yrittäen asettaa Hänet syytteeseen hallitusta vastaan. He sanoivat: “Onko oikein, että me, vapaat juutalaiset, maksamme veroa keisarille?”

Hän sanoi: “Onko teillä penniä?” Hän sanoi: “Kenen kaiverrus siinä on?”

He sanoivat: “Keisarin.”

32 Hän sanoi: “Antakaa silloin keisarille ne, mitkä ovat keisarin, ja Jumalalle ne, jotka ovat Jumalan.”

33 Ja minä ajattelin sitä. Olin avannut Raamatun ja lukenut sen. Minä ajattelin: “Totisesti, Herra, se on oikein! Mutta tämä ei kuulu keisarille. Tämä oli Sinun, se ei ollut Keisarin. Jos se olisi ollut minun, ja minun täytyisi maksaa lisää veroja tai jotakin, niin kyseessä olisi eri asia. Se siellä kuului keisarille, mutta tämä, tämä on Sinun. Näettekö? Eikä se alusta alkaenkaan ole kuulunut keisarille.”

34 Tiedättekö, Hänellä on aina vastaus Sanassa. Luin vain hieman pidemmälle, ja Hän sanoi: “Sanohan, Simon, eikö sinulla satu olemaan ongenkoukkua ja siimaa taskussasi? Näettekö? Sinähän kuljetat aina pientä koukkua ja siimaa mukanasi. Minä juuri tein talletuksen tänä aamuna siellä virralla, kalapankissa, tiedäthän.” Hän sanoi: “Minä tein talletuksen, ja pankkiiri tulee varmasti antamaan sen, mitä hänellä on. Mene vain sinne ja heitä onki veteen, ja kun tulet pankkiin, avaa sen suu, näettekö, ja hän on antava sinulle kolikon. Älkäämme loukatko heitä. Älkäämme antako heille aihetta loukkaantumiseen. Näettekö? Mene maksamaan se, Simon. Se tulee olemaan Minun ja sinun puolestasi.”

35 Minä ajattelin: "Totta, Jumala, Sinulla on kalapankkeja ja kaikkea muuta ympäri maata. Minä en tiedä, miten se voisi tapahtua."

36 Ja me menimme alas; sain veljiä täältä seurakunnasta, jotka takasivat minut, ja allekirjoitin sen, ja sain neljäkymmentätuhatta dollaria ja maksoin sen pois.

37 Menin kotiin. Halusin olla varma siitä, miten kirjoitin tuon shekin, jos he vielä joskus tulisivat takaisin kimppuuni uudestaan. Sanoin siinä: "Tämän perusteella olen vapaa kaikista veroista. Heidän on parasta hyväksyä se, muuten he todella tulevat olemaan sotkussa sen jälkeen." Soitin jatkuvasti pankkiin nähdäkseni tekisivätkö he sen.

Ja lopulta Bob sanoi minulle, hän sanoi: "Billy he tekivät sen."

38 Ja minä menin ja panin käsivarteni vaimoni ympärille. Minä sanoin: "Kultaseni, olen vapaa!" Millainen tunne onkaan olla vapaa.

39 Ja niinpä voin maksaa sen nyt takaisin. He tekivät sen minulle todella helpoksi. Voin maksaa sen takaisin neljätuhatta dollaria vuodessa. No niin, en voi enää laiskotella, ihmiset, minun täytyy mennä töihin. Niinpä minä... Kestää kymmenen vuotta ennen kuin saan sen maksettua takaisin, jos Jeesus ei tule. Ja kun Hän tulee, silloin kaikki velat ovat joka tapauksessa selvitetty. Niinpä sitten, toivon, että te kaikki, minä... Teidän rukouksenne… Ja tänä iltana tulen jatkamaan sen suhteen vähän lisää. Mutta teidän rukouksenne olivat ne, jotka auttoivat minua. Kiitos teille, niin paljon. Jumala siunatkoon teitä. Ei ole väliä sillä, missä me saatammekaan olla, minä en tule koskaan unohtamaan sitä.

40 Tänä iltana, jos Herra suo, haluan puhua joistakin tosiasioista, jotka tiedän, ja olkaa varmoja, että tulette. Muistakaa nyt: *Miehet, mikä aika se on?*

41 Nyt me tulemme... Uskon, että he ovat varanneet täyden ohjelman loppuviikoksi, ja kokoukset ovat tänään ja tänä iltana ja maanantaina. Ja maanantai-iltana on valvontakokous. Ja sitten tulee tiistai, Uudenvuodenpäivä, jos olette kaupungin ulkopuolelta, voitte mennä takaisin kotiin.

42 Ja meillä tulee olemaan täällä joitakin hienoja saarnaajia tuota kokousta varten, suuri ryhmä hienoja puhujia. Ja jokainen tulee puhumaan vuorotellen aina keskiyöhön asti, ja johonkin aikaan he ottavat ehtoollisen. Jos se on ohjelmassa, en tiedä, tekevätkö he sen tällä kerralla tai eivät. Silloin kun huudetaan ja hoilataan ja ammutaan ja ryypätään ja

hälistään, me otamme Ehtoollisen, aamen, ja aloitamme Uuden Vuoden Ehtoollisella. No niin, olette kaikki kutsuttuja, ja toivon, että taivaiden Jumala tulee antamaan teille tilaisuuden viipyä täällä, jos te voitte.

43 Nyt, ennen kuin lähestymme Sanaa, haluan sanoa myös tämän. Kiitän todella tätä seurakuntaa, sen jäseniä, tästä hienosta vaatekerrasta, jonka te ostitte minulle. Kiitos teille oikein paljon. Se merkitsee minulle niin paljon. Kaikki teidän korttinne ja asianne koko joulun ajalta ja nuo lahjat, jotka te lähetitte perheelle, ja, oi, ne olivat minulle arvaamattoman kalliita. Ne todella koskettivat sydäntäni, mikään muu ei olisi voinut tehdä sitä sillä tavoin, kun tiesin niiden tulevan teiltä. Ja niinpä jotkut lähettivät minulle jotkin joululahjoistaan rahana.

44 Ja jotkut heistä lähettivät sellaisia. Eräs veli lähetti minulle lompakon, jonka hän oli tehnyt ja jossa oli minun nimeni. Ja pienen takinneulan, jossa te näette katsoessanne Herran rukouksen. Ja, oi, sen kaltaisia asioita, ne yksinkertaisesti ovat aarteita. Vaimoni ja minä ja lapset haluamme sanoa teille paljon kiitoksia. Se on niin vähäistä, mutta haluan sanoa tämän, tämä on suurinta, mitä mielestäni kukaan voi sanoa: "Jumala siunatkoon teitä." Ei ole mitään, mikä voisi olla yhtään suurempaa.

45 Ja nyt, näille veljille täällä seurakunnassa, jotka ostivat minulle tuon kivääri n. Minulla on puku ylläni, joten en voinut tuoda tuota kivääriä kirkkoon. Mutta se oli... Silloin heillä todella olisi jotakin minua vastaan, vai mitä? Niinpä minä todella kiitän teitä, veljeni. Ja aioin mainita heidän nimensä teille. Mutta yksi veljistä oli eilen luonani. Hän sanoi: "Oi, älä kiitä minua, veli Branham. Se veisi siitä pois kaiken ilon." Näettekö? Niinpä ajattelin: "Ehkä muut heistä ajattelevat samoin." Mutta minulla on teidän nimenne. He kirjoittivat sen koneella. Tulen aina muistamaan sen, ja Herra siunatkoon teitä suuresti.

46 Ja tiedättekö, kun haluan rentoutua, menen sinne huoneeseeni ja elän sen kaiken uudestaan. Kun olen niin umpikujassa, etten voi mennä yhtään pidemmälle, ajattelen silloin jotakin metsästysmatkaani, jonka tein jonnekin, tai jotakin, minne menin kalastamaan. Minä arvostan sitä. Jumala siunatkoon teitä.

47 No niin, voisimmeko kumartaa päämme hetkeksi, kun lähestymme Sanaa! Olen varma, että täällä on tänä aamuna myös pyyntöjä, liian monia luettavaksi juuri nyt, niinpä kun päämme ovat kumarrettuina, jos teillä on erikoinen pyyntö, niin vain pitäkää sitä sydämellänne ja kohottakaa kätenne ja sanokaa: "Jumala, Sinä tiedät, mitä minä ajattelen juuri

nyt."

48 Herra Jeesus, Sinä näet jokaisen käden ja Sinä tiedät, mitä sen takana on. Tuon käden alla on pyyntö. Ja me tulemme nyt kunnioittavasti elävän Jumalan Valtaistuimen tykö tuota suurta valkoista helminauhaa pitkin, joka ulottuu läpi ajan sinne, missä Jehova Jumala istuu, ja missä Kristuksen Veri lepää alttarilla. Ja me puhumme tuon Veren ylitse niin kuin Hän sen sanoi: "Pyytäkää Isältä mitä tahansa Minun Nimessäni, ja se tullaan antamaan teille." Etkö kuulisi tänä aamuna, Jumala, ja vastaisi heidän pyyntöihinsä? Minä tänä päivänä rukoilen yhdessä heidän kanssaan, että Sinä soisit sen.

49 Tässä on nenäliinoja, Herra, jotka sairaat ja vaivatut... Ja meille on opetettu Raamatussa, että he veivät Pyhän Paavalin päältä nenäliinoja ja esiliinoja ja asettivat ne sairaiden päälle, ja saastaiset henget lähtivät heistä ulos, ja taudit lähtivät pois. Ja, Isä, niin kuin olemme pitkän aikaa tienneet ja me varmasti tiedämme, että me emme ole mikään Pyhä Paavali, mutta loppujen lopuksi, meistä tuntuu, ettei kyse ollutkaan Pyhästä Paavalista Kristuksesta, joka oli hänessä. Ja Sinä olet Kirjoitusten mukaan sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Nyt, nämä ihmiset uskovat, Herra, että jos me pyydämme Jumalalta, ja he vievät nämä nenäliinat ja laskevat ne sairaittensa päälle, niin he tulevat terveiksi. Rukoilen, että niin tulee tapahtumaan, Herra. Kun nämä nenäliinat on laskettu sairasten päälle...

50 Niin kuin Israel, kun se oli kerran täyttämässä velvollisuuttaan ja oli menossa luvattuun maahan, Punainen meri oli heidän palveluspolkunsa tiellä, mutta Jumala katsoi vihaisin silmin alas tuon Tulipatsaan lävitse, ja tuo meri pelästyi ja veti takaisin aaltonsa, vetensä, ja Israel kulki sen lävitse kuivaa maata myöten luvattuun maahan.

51 Nyt Herra, katso tänään Jeesuksen Veren lävitse. Ja Sinä näet tämän uskon teon, jonka me teemme täällä tänä aamuna. Ja voikoon Saatana pelästyä ja vetäytyä pois. Ja voikoon jokainen näistä läsnä olevista pyhiinvaeltajista ja jokainen, jonka päälle nämä nenäliinat lasketaan, avautukoon tie ja siirtyköön sairaus pois, ja voikoot he matkata kohden luvattua maata ja olla Pyhän Hengen, Tulipatsaan, johtamia. Suo se, Herra.

52 Nyt, siunaa kokoukset, sanat, sisältö, lukeminen, ja voikoon Pyhä Henki ottaa Sanan tänä aamuna ja suloisesti jakaa Sen itse kullekin meille, Herra, kun me kasvamme lähemmäksi jotakin suurta, valtavaa jota-

kin, josta me emme tiedä, mitä se on. Sydämemme ovat oudolla tavalla liikutettuja, Herra, ja me rukoilemme nyt, kun me kunnioittavasti lähestymme Sinua ja Sinun Sanaasi, että Sinä selittäisit meille Sen tarkoituksen. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

Nyt tänä iltana, älkää unohtako sitä: *Aika, mikä aika on?*

53 Ja nyt tänä aamuna haluan teidän, joilla on Raamattunne, menevän kanssani Kirjoituksiin, tai voitte merkitä sen muistiin, jos tahdotte, mistä haluamme puhua muutaman hetken. Ja se löytyy Apostolien Teoista. Voimme ehkä lukea kaksi tai kolme paikkaa. Ap.t. 26:15 ensin aluksi.

54 Ja sitten me haluamme lukea Ap.t. 23:11. Ja te voitte lisätä muistiinpanoihinne Filippiläiskirje 1:20, jos tahdotte, vaikka minulla ei luultavasti olekaan aikaa lukea sitä. Ne puhuvat kaikki samasta asiasta.

55 No niin, Ap.t. 26:15, siellä lukee tällä tavalla:

Ja minä sanoin: Kuka sinä olet, Herra? Ja hän sanoi: Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat.

Mutta nouse ja seiso jaloillasi, sillä minä olen ilmestynyt sinulle tätä tarkoitusta varten tehdäkseni sinusta palvelijan ja myös näiden näkemiesi asioiden todistajan ja niiden asioiden, joissa minä tulen ilmestymään sinulle.

Minä pelastan sinut kansasi ja pakanoiden käsistä, joiden tykö nyt sinut lähetän.

Jotta avaisit heidän silmänsä, ja he kääntyisivät pimeydestä valoon ja Saatanan vallasta Jumalan tykö, niin että he voisivat saada synnit anteeksi ja perinnön niiden joukossa, jotka pyhitetään uskolla, joka on Minussa.

Tämän jälkeen, oi kuningas Agrippa, minä en voinut olla tottelematon taivaalliselle näylle,

vaan tein heille tiettäväksi ensin Damaskossa ja Jerusalemissa ja kautta koko Juudean alueiden ja sitten pakanoille, että heidän tulee tehdä parannus ja kääntyä Jumalan tykö ja tehdä parannuksen soveliaita tekoja.

56 Apostolien tekojen 23 luku ja 11. jae, me luemme jälleen:

Ja seuraavana yönä Herra seisoi hänen vierellään ja sanoi: Ole rohkealla mielellä, Paavali, sillä niin kuin sinä olet todistanut minusta Jerusalemissa, niin sinun täytyy todistaa myös Roomassa.

57 Lisätköön Herra pyhät siunauksensa tälle, mitä armollisimman Py-

hän Sanan lukemiselle, joka meillä on edessämme.

58 No niin, kuuntelin äskettäin erään miehen puhuvan tai opettavan, ja hän käytti tuota sanaa *absoluutti*. Ja minä ajattelin: "Se on oikein hieno sana. Kuulen sitä käytettävän niin monta kertaa: 'Absoluuttisesti.'" Se on ...

59 Katsoin sitä Websterin sanakirjasta. Websterin mukaan se on "täydellinen itsessänsä, rajoittamaton voimassansa, ensisijassa lopullinen". Ja lopullinen on "aamen". Siinä kaikki. Absoluutti, se on "rajoittamaton voimassa". Sitä sana absoluutti merkitsee. "Se on täydellinen itsessänsä. Sitä se on. Se on sillä selvä."

Ja minä ajattelin: "Sehän on loistava asia. Se on ihmeellistä."

60 Ja nyt, sana on "ajatus ilmaistuna". Ensin sen täytyy olla ajatus, ja sitten siitä tulee sana, koska te ette puhu sanojanne ajattelematta.

61 Kun me puhumme kielillä, me emme ajattele. Siinä Jumala käyttää ajatuksia. Jumala puhuu ajatuksia meidän huultemme kautta. Me emme ajattele tai tiedä, mitä me sanomme, kun puhumme kielillä, jos se on innoitettua puhumista. Kun te tulkitsette kieliä, te ette tiedä, mitä te sanotte. Te vain sanotte sen. Siinä kaikki. Ymmärrättekö? Kyseessä on Jumala. Ja profetoidessa te ette käytä omia ajatuksianne, Kyseessä on Jumala, koska te sanotte asioita, joita te tavallisesti ette ajattelisikaan sanovanne. Näettekö?

62 Mutta tuo sana absoluutti on "lopullinen". Ja sen vuoksi uskon, että jokaisella jonkun tulisi olla lopullista. Ja jokaisen suuren saavutuksen takana, mitä koskaan on saavutettu, on ollut absoluutti. Ei ole väliä sillä, mitä se on ollut, sen takana on ollut absoluutti. Ja jokaisella henkilöllä, jotta hän voisi saavuttaa jotakin, täytyy ensin olla absoluutti. Ja siihen te lopulta päädytte, kun te tulette tämän ja tuon kautta, kunnes te tulette tuohon absoluuttiin tai tuohon "aameneen" tai siihen lopullisuuteen. Tai mitä te olette... Teillä on toisin sanoen jotakin, mihin teidän täytyy kiinnittyä. Se on jokaisen saavutuksen lopullinen kiinnityspaalu. Se on jossakin. Se voi kulkea monien eri asioiden kautta, kunnes se pääsee tuohon kiinnityspaaluun, mutta siellä on sille kaikelle "aamen". Täytyy olla senkaltainen asia. Te ette voi mennä elämän lävitse ilman sitä.

63 Kun te menitte naimisiin, teidän täytyi mielessänne mennä taaksepäin johonkin, kunnes osuitte tuohon kiinnityspaaluun. Sen olisi pitänyt olla rakkaus vaimoanne tai miestänne kohtaan. No niin, hän ei ehkä

ole niin sievä kuin Johnin vaimo, tai hän ei ole sitä tai tätä, mutta hänessä on jotakin, mikä koskettaa teitä. Te sanotte: ”,Niin ei ehkä ole niin sievä, kuin toiset naiset ovat” tai ”hän ei ehkä ole niin komea, kuin toiset miehet ovat”, mutta siellä on oltava jokin absoluutti, millä tavoin tuo henkilö on erilainen kuin muut. Ja se on se, mistä te pidätte kiinni. Ja jos siellä ei ole tuota kiinnityspaalua, tuota absoluuttia, teidän on parasta olla menemättä naimisiin.

64 Me voimme ajatella Raamatussa monia, joilla oli absoluutti. Oi, kuinka me voisimmekaan ottaa heitä, kautta koko Raamatun virran, ja olla täällä yhtäjaksoisesti kaksi viikkoa emmekä vielä edes koskettaisi sen pintaa, jos ajattelisimme absoluutteja Raamatussa. Esimerkkinä sallikaa minun lyhyesti nimetä yksi tai kaksi heistä.

65 Katsokaa Jobia. Hänellä oli absoluutti. Kaikki meni vikaan tuon miehen kohdalla, vanhurskaan miehen kohdalla. Me emme uskaltaisi sanoa, etteikö hän ollut vanhurskas, koska Jumala sanoi, että hän oli sellainen. Maan päällä ei ollut ketään Jobin kaltaista. Hän oli täydellinen Jumalan silmissä, ja hän itse tiesi sen, koska hänellä oli tämä lopullinen. Hänellä oli absoluutti, kun kaikki näytti olevan häntä vastaan.

66 Hän sairastui. Hänen ystävänsä saattoivat sanoa: ”No niin, siinä sitä ollaan Job. Se on todisteena siitä, että sinä teet syntiä. Sinä olet väärässä.” Ja sitten nuo piispat tulivat, kutsuen itseään Jobin lohduttajiksi, ja sen sijaan että olisivat lohduttaneet häntä, he eivät nähneet hänen elämässään mitään muuta kuin syntiä, koska Jumala oli tehnyt hänelle niin kuin oli tehnyt.

67 Ja hänen lapsensa tapettiin. Hänen omaisuutensa poltettiin. Hänen kohdallaan kaikki meni vikaan. Ja jopa hänen oma elämänsä oli vaarassa, kun hän istui tuhkaläjässä ja hänessä oli paiseita päästä kantapäihin asti. Ja jopa hänen mukava, suloinen elämänkumppaninsa, noiden lasten äiti, sanoi: ”Sinun pitäisi kirota Jumalaa ja kuolla.” Mutta kaiken sen edessä, Jobilla oli absoluutti!

68 Oi, jospa me sairauden aikana vain voisimme sitoa itsemme tuohon absoluuttiin.

69 Job tiesi tehneensä sen, mitä Jehova oli käskenyt, ja hänellä oli usko siihen, mitä oli tehnyt, koska Jehova vaati sitä. Jos me vain voisimme tehdä niin! Jehova vaati polttouhria hänen syntiensä puolesta. Ja Job oli polttanut uhrin, ei vain itsensä vaan lastensakin puolesta, ja siinä oli

kaikki se, mitä Jumala vaati.

"Oi", te voitte sanoa, "toivoisin, että siinä olisi kaikki se, mitä Hän vaatii tänään."

70 Vielä vähemmän kuin se. Vain usko Hänen Sanaansa. Ja jos te teette Hänen Sanansa absoluutiksenne, niin te voitte sitoa sielunne jokaiseen Jumalalliseen lupaukseen Raamatussa. Ei ole väliä sillä, kuinka paljon aallot sinua keinuttavat ympäriinsä, sinä olet yhä sidottu absoluuttiisi.

71 Ja Job piti kiinni siitä. Kun hänen lohduttajansa sanoivat: "Sinä olet tehnyt syntiä", hän tiesi, ettei ollut tehnyt sitä. Hän oli vanhurskas, koska oli tehnyt Jehovan tahdon. Ja kun hänen kaikki...

72 Tuo mies tuli ja sanoi: "Lapsesi ovat kuolleet." Toinen tuli ja sanoi: "Kamelisi ovat kaikki poltettu, ja taivaasta tuli alas tuli..."

73 Katsokaa millainen väite hänen häiritsijöillään oli. "Näetkö? Tuli tuli taivaasta. No niin, Job, se todistaa että..." Se ei todista mitään! "Mutta Hän ei olisi tappanut lapsiasi, Job, jos olisit vanhurskas mies."

74 Mutta Job sanoi: "Tiedän tehneeni sen, mikä oli oikein." Hän yhä piti kiinni. Hänellä oli jotakin, johon kiinnittää se. Siinä se on. Hän oli vastaanottanut sen. Hän oli tehnyt tarkalleen sen, minkä Jumala käski hänen tehdä, ja hän oli absoluuttisen varma, että kaikki oli kunnossa!

75 Sitten kun hän tuli siihen pisteeseen, että tuo absoluutti kesti, hän alkoi lopulta tuntea sen köyden kiristyvän, joka aikaisemmin oli ollut vapaana, kun aallot keikuttivat. Mutta se alkoi kiristyä, ja Henki tuli hänen päälleen. Hän nousi seisomaan, ja koska hän oli profeetta, hän sanoi: "Minä tiedän Lunastajani elävän!" Aamen! Näettekö? Hän oli kiinnittäytynyt kiinni absoluuttiinsa. Hän oli tullut kosketuksiin. Hän tiesi tehneensä sen, mikä oli oikein, ja jonakin päivänä hänet täytyi vetää siihen. "Minä tiedän Lunastajani elävän, ja viimeisenä päivänä Hän on seisova tämän maan päällä. Vaikka ihomadot ovatkin hävittäneet tämän ruumiin, kuitenkin minä olen lihassani näkevä Jumalan." Hän tiesi sen. Silloin hänen absoluuttinsa oli ankkuroitu.

76 Abraham, absoluutti, hän tuli pois Babylonista, tornin luota, Shinearin maahan, missä hän vaelsi isänsä kanssa, joka ehkä oli maanviljelijä. Mutta eräänä päivänä, kun hän oli jossakin siellä kaukana viidakossa ehkä marjastamassa tai tappamassa eläimen ruuakseen, ja jossakin siellä takamailla, Jumala puhui hänelle, kun hän oli seitsemänkymmentäviisivuotias. Ja hän ja hänen vaimonsa Saara, joka oli kuusikymmentäviisi-

vuotias, olivat lapsettomia, heillä ei ollut lapsia. Sitten Jumala sanoi hänelle: "Sinä tulet saamaan lapsen Saarasta, mutta jotta se voisi tapahtua, sinun täytyy erottaa itsesi."

77 Jumalan lupaukset ovat aina ehdollisia. Teidän täytyy, absoluuttisesti. Ei ole väliä sillä, kuinka periaatteellisesti te olette oikeassa tuon lupauksen suhteen, se on aina ehdollista. Kuinka me voisimmekaan pysähtyä tähän ja kulkea tuntikausia läpi Kirjoitusten ristiin rastiin osoittaaksemme, että nuo ehdot ovat niitä, jotka jotakin merkitsevät. Te voitte olla niin periaatteellisesti niin oikeassa kuin tahdotte, mutta se tapahtuu lupauksen ehtojen mukaisesti, ennalta määräämisen perusteella ja niin edelleen. Huomatkaa!

78 Nyt Abraham, hän uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. Kuinka kauhea asia onkaan sanoa sivistyneelle maailmalle, että seitsemänkymmentäviisivuotias mies on kuusikymmentäviisivuotiaan naisen kanssa, ja he olivat eläneet yhdessä nuoruudestaan asti, koska Saara oli hänen sisarpuolensa, ja nyt hän tulisi saamaan lapsen hänestä. Mutta hänellä oli absoluutti. Mikään ei tulisi liikuttamaan häntä.

79 Ja vaikka niin ei tapahtunutkaan ensimmäisen kuukauden kuluessa, hänen absoluuttinsa kesti, koska hän tiesi puhuneensa Jumalan kanssa. Kului toinen kuukausi, toinen vuosi, kymmenen vuotta, ja kaksikymmentäviisi vuotta myöhemmin, kun hän oli sadan ja Saara yhdeksänkymmenen vuoden vanha, hänen absoluuttinsa yhä kesti.

80 Ja Raamattu sanoo, kun hänen muistokirjoituksensa kirjoitettiin: "Abraham ei epäuskossaan horjunut Jumalan lupauksessa, vaan oli vahva ja ylisti Jumalaa."

81 Miksi? Oletteko koskaan ajatelleet miksi? Hän oli absoluuttisen, positiivisen varma, että ainoa asia, mitä hänen täytyi tehdä, oli erottautua suvustaan. Eikä Jumala koskaan siunannut häntä, ennen kuin hän teki niin. Hän otti mukaan isänsä ja Lootin. Isä kuoli; ja kun Loot oli eronnut Abrahamista, silloin Jumala tuli hänen tykönsä ja sanoi: "Nyt, kulje ympäri maata." Näettekö?

82 Tottelevaisuus, ehdollinen lupaus, niin aina on Jumalan ja Hänen Sanansa kanssa. Katsokaahan nyt...

83 Ottakaamme Mooses. Mooses, tuo pakoon juossut palvelija-profeetta, jonka Jumala oli kasvattanut ja kouluttanut faaraon palatsissa. Mooses meni sinne teologisen koulutuksen kanssa ja ensimmäiseksi hän tap-

poi tuon miehen. Kun tapahtui ensimmäinen pieni virhe, niin Mooses pelkäsi kuollakseen. Miksi? Hänellä ei ollut minkäänlaista absoluuttia, Hänellä oli vain oman äitinsä todistus syntymästään.

84 Hän oli outo lapsi. Hänellä oli äitinsä sana siitä. Hänellä oli kirjakääröns ä, joita he ehkä olivat kirjoittaneet ja kantoivat mukanaan, siitä että Jumala tulisi vierailemaan lastensa tykönä. Hän tiesi, että tuolloin oli sen aika, niin kuin mekin tiedämme nyt.

Me tiedämme, että jotakin oli tapahtumaisillaan.

85 Nyt, Mooses tiesi, että oli tuo aika, ja hän tiesi, että hänet oli valittu sitä varten, mutta hänellä ei ollut absoluuttia. Näettekö?

86 Ja olleessaan eräänä päivänä siellä erämaan takaosassa, kun hän oli jo kadottanut näyn tuosta asiasta, Jumala ilmestyi hänelle palavassa pensaassa ja sanoi: "Mooses, Minä olen nähnyt kansani kärsimykset. Olen kuullut heidän vaikerointinsa ja huutonsa, kun nuo työnteettäjät ovat rangaisseet heitä. Ja Minä olen muistanut lupaukseni. Olen tullut alas vapauttaakseni heidät. Nyt, mene alas Egyptiin." Voi hyvänen aika!

87 Ja Mooses valitti ja sanoi: "Minä en puhu oikein hyvin. Minun vapautukseni ei ole kovin hyvä. He eivät tule uskomaan minua."

Hän sanoi: "Mikä on kädessäsi?"

Mooses sanoi: "Keppi!"

88 Hän sanoi: "Heitä se maahan!" Se muuttui käärmeeksi. Hän sanoi: "Nosta se ylös hännästä!" Se muuttui jälleen takaisin kepiksi. Hän antoi Moosekselle vakuuden, vahvistuksen.

89 Kun Jumala antaa absoluutin, Hän antaa aina myös vahvistuksen tuolle absoluutille.

90 Sitten kun Mooses oli siellä Egyptissä, hän heitti maahan keppinsä noiden taikureiden ja faaraon edessä, ja kun myös nuo taikurit heittivät keppinsä maahan, Mooses ei koskaan paennut ja sanonut: "Oi, hyvä on, olin väärässä. Se olikin vain halpa taikatemppu, ja ehkäpä olin väärässä."

91 Mutta hän tiesi. Hän oli täysin varma, että oli kohdannut Jumalan, ja hän seisoi hiljaa. Sanokaamme, että hän oli tehnyt juuri sen, minkä Jumala oli käskenyt hänen tehdä. Samoin oli Jobkin tehnyt tarkalleen sen, minkä Jumala oli käske nyt hänen tehdä. Mooses oli seurannut Hänen käskyjään. Sitten vain seiskää hiljaa ja tarkatkaa Jumalan kirkkautta! Mooses oli sidottu absoluuttiinsa, tehtäväänsä, ja hän seisoi hiljaa. Ja kun hän teki niin, hänen käärmeensä nielaisi muut käärmeet. Näettekö?

Hän oli sidottu tuohon absoluuttiin.

92 Jumala oli sanonut: "Kun vapautat nuo lapset, sinä tulet palvomaan Minua uudelleen tällä vuorella."

93 Ja kuinka vihollinen, kaikin mahdollisin tavoin miten hän vain voi, yrittää saada teidät pois tuosta absoluutista.

94 Heti lähtiessään ulos Egyptistä heidät ahdistettiin nurkkaukseen, Punainen Meri oli heidän edessä ja vuoret kummallakin puolella. He tulivat laaksoa pitkin, ja siellä oli Punainen Meri heidän edessään. Ei ollut minkäälaista pakotietä kukkuloiden yli, ei minkäänlaista pakotietä eteenpäin, ja faaraon sotajoukot olivat tulossa heidän takanansa. Millainen paikka seistä paikoillaan!

95 Näettekö, kuinka perkele saa teidät paikkaan, missä ette tiedä mitä tehdä? Mutta muistakaa, jos te olette sidottuja tuohon absoluuttiin, niin se riittää.

96 Mooses tiesi Jumalan luvanneen hänelle: "Sinä tulet palvomaan tällä vuorella, kun tuot heidät ulos. Ja Minä olen tuleva alas ja olen vapauttava heidät sinun kädelläsi ja sijoittava heidät sinne toiseen maahan." Hän pysyi sen kanssa, ja Jumala lähetti itätuulen ja halkaisi vedet pohjaa myöden, ja he kävelivät ylitse kuivaa maata myöten. Absoluutti!

97 Kuinka me voisimmekaan mennä Kirjoitusten lävitse: Daniel, hänen absoluuttinsa; Sadrak, Meesak ja Abednego, heidän absoluuttinsa; Daavid, hänen absoluuttinsa. Kaikilla oli absoluutti!

98 Paavalilla oli myös se, hänellä, josta me luimme. Hänellä oli Kristus-keskeinen kutsu, ja se oli hänen absoluuttinsa. Siitä syystä hän ei pelännyt, mitä Agrippa tulisi sanomaan. Niin kuin me tiedämme, Agrippa oli juutalainen, ja niinpä kun hän seisoi siellä näiden kuningasten edessä, Jumala oli jo kertonut hänelle, että hän tulisi seisomaan siellä. Niinpä hänellä oli absoluutti ja hän juuri tarkalleen kertoi tuon taivaallisen näyn. Hän sanoi: "Minä en ollut tottelematta sitä. Minä en arvioinut sitä väärin. Minä en käyttäytynyt väärin." Sen sijaan hän piti kiinni siitä eikä ollut tottelematon, vaan hän toimi juuri sen mukaisesti, sillä se oli absoluutti.

Ja jokaisen Kristus-keskeisen kohdalla, se on teidän absoluuttinne.

99 Nyt, sen jälkeen kun hän oli kohdannut Hänet kasvoista kasvoihin Damaskon tiellä, se oli merkinnyt Paavalille niin paljon.

100 Nyt muistakaa, hän oli jo entuudestaan oppinut mies. Hän oli väke-

vä mies Kirjoituksissa, mutta hänellä ei ollut muuta kiinnityspaalua kuin Sanhedrinin neuvosto, joka tuki häntä, ja joku diplomi joltakin suurelta opettajalta. Hän oli suuri mies omalla alallaan. Mutta hän oli horjuva. Hänen absoluuttinsa oli vain niin luja kuin hänen organisaationsakin oli. Sen lujempi se ei voinut olla. Ja hän työskenteli uskollisesti sille ja otti kiinni kristittyjä ja sitoi heidät ja aiheutti tuhoa heidän keskuudessaan ja jopa kivitti Stefanuksen.

101 Uskon, että myöhemmin elämässään, se oli syy siihen, miksi hän meni Jerusalemiin, vaikka tuo profeetta sanoi hänelle: "Älä mene sinne, Paavali, sillä kahleet ja vankeus odottavat sinua siellä."

102 Ja Paavali sanoi: "Minä tiedän sen, mutta minä en mene Jerusalemiin vain todistajana, vaan menen sinne ollakseni valmis kuolemaan Jeesuksen Kristuksen tähden." Sillä hän tiesi, mitä hän oli tehnyt, ja hänen kunnianhimonaan oli sinetöidä todistuksensa omalla verellään, kuolla marttyyrina, koska hän oli tappanut yhden Jumalan marttyyreista.

103 Ja nyt hän oli matkalla Damaskoon kaikkine koulutuksineen, istuttuaan tuon suuren opettajan, Gamalielin, jalkojen juuressa, ja hänelle oli opetettu kaikki juutalaisesta uskonnosta. Ja kaiken sen kanssa hän vielä oli häilyvä eikä hänellä ollut kykyä tehdä määrättyjä asioita. Ja yhtäkkiä siellä oli Valo ja jylinä, ehkä ukkonen, ja häntä lyötiin, ja hän kaatui maahan.

104 Ja hän katsoi ylös. Siellä oli Valo, joka sokaisi hänen silmänsä. Ja kuinka outo asia se olikaan! Kukaan muu ei nähnyt tuota Valoa, ainoastaan Saul. Se oli hänelle niin todellista, että Se sokaisi hänen silmänsä. Hän ei voinut nähdä, hän oli täysin sokea, kun tuo Tulipatsas loisti hänen kasvoihinsa. Ja hän kuuli Äänen sanovan: "Saul, Saul, miksi sinä vainoat Minua?"

Hän kysyi: "Herra, kuka Sinä olet?"

105 Hän sanoi: "Minä olen Jeesus, ja vaikea sinun on potkia näitä tutkaimia vastaan. Mene Damaskoon, ja siellä eräs henkilö tulee sinun luoksesi." Sitten, noustuaan ja mentyään sinne…

106 Tuossa kaupungissa oli eräs profeetta, joka näki näyn, kun hän oli rukouksessa. Ja Ananias tuli Saulin tykö, laski kätensä hänen päälleen, ja hän parantui Jumalallisen parantumisen kautta. Sitten hän nousi, ja hänet kastettiin, hän pesi pois syntinsä ja huusi avuksi Herran Nimeä. Ja

silloin hänellä oli Absoluutti. Hän ei enää sen jälkeen ollut koskaan sama. Hän meni suoraan seurakunnasta seurakuntaan, paikasta paikkaan, ja yritti rakentaa takaisin sitä, mitä oli yrittänyt repiä alas.

107 Kuinka tämä kansakunta, kuinka kristillinen maailma tänä aamuna tarvitseekaan sen tyyppistä Absoluuttia. Nuo, jotka käsittelevät uskontunnustuksia ja perinteitä, ovat yrittäneet ihmisopien avulla tehdä kelpaamattomaksi sen, ettei Jumalan Sana olisi sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. He tarvitsevat absoluutin, kokemuksen Elävän Jumalan kohtaamisesta Damaskon tiellä, joka voi parantaa sairaat, nostaa ylös kuolleet ja ajaa ulos perkeleet, tuon aidon absoluutin.

108 Paavali tiesi, että jotakin oli tapahtunut. Kukaan ei voinut ottaa sitä pois häneltä. Millään muulla ei ollut merkitystä. Hänet oli kiinnitetty siteillä, ja siinä kaikki. Ei ollut väliä sillä, mitä tuli, hän tiesi olevansa sidottu Kristus-keskeiseen elämään! Oi!

109 Se oli erilaista elämää kuin se, mitä hän oli elänyt. Muistakaa nyt, Hän oli ollut uskonnollinen mies.

110 Ja joillekin teistä ihmisistä tänä aamuna, ja tiedän teidän käsittävän, että tästä tehdään ääninauha, jota tullaan soittamaan melkein jokaisessa kansakunnassa taivaan alla ympäri maailman. Ja jotkut teistä ihmisistä, jotka olette täällä läsnä, ja jotkut teistä siellä, missä ääninauhoja tullaan soittamaan tulkin välityksellä, joka vie sen afrikkalaisille heimoille, hottentoteille ja muille.

111 Ja teille uskonnollisille johtajille, joilla on vain koulutus Raamatusta. Teillä omaatte sen historialliselta näkökannalta ja voitte ehkä kyetä selittämään kaikki nämä asiat. Mutta jos teille ei ole absoluuttia, jos teillä ei ole kokemusta. Ja jos se kokemus, jonka te väitätte teillä olevan, saa teidät kieltämään, ettei jokainen sana tästä ole yhtä todellinen seurakunnalle tänä päivänä kuin, mitä Se on aina ollut. Ja te luotatte filosofian kandidaatin arvoonne tai siihen, mitä tahansa teillä saattaa olla. Jos te luotatte organisaationne ajatuksiin, jotka sanovat: "Ihmeiden päivät ovat ohitse. Ja meillä ei ole mitään Jumalallista parantamista. Eikä se Pyhän Hengen kaste, jonka he saivat Helluntaipäivänä, ole tänään ihmisiä varten." Jos siinä on kaikki se, mitä teillä on, niin kallis veljeni, sisareni, sinä tarvitset Damaskontien kokemuksen!

112 Teidän tarvitsee kohdata tämä Elävä Jumala, ei vain jotakin mystillistä ajatusta mielessänne. Ei jotakin väristystä tai jonkin kaltaista aistimus-

ta, vaan opetuksen ja kokemuksen todella aidosta. Sama Jeesus, joka vaelsi Galileassa, on elossa tänä päivänä ja on elossa aina ja iankaikkisesti. Ja Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Absoluutin, niin ettei teidän tarvitse ottaa mitään aistimusta tai mitään, mitä joku toinen sanoo, vaan te tiedätte sen itse.

113 Ja jos teillä on ollut jokin aistimus, ja jos joku, se on voinut olla todellinen raamatullinen aistimus, ja jos joku yrittää selittää sitä pois teistä ja sanoa, että nuo asiat kuuluvat johonkin toiseen päivään, olkaa varovaisia! Se on totta, olkaa varovaisia! Mutta on tapa, miten te tiedätte sen. Testatkaa se Sanalla. Sana on rakennuspiirustus!

114 Jos talo rakennetaan vastoin piirustusta, urakoitsijan täytyy repiä se alas ja rakentaa uudestaan. Sen on oltava piirustuksen mukainen.

115 Ei ole väliä sillä, millainen kokemuksenne sitten on, jos jokin teissä sanoo teille, että Raamattu ei ole totta, että Jumalan voima, apostolit, profeetat ja opettajat ja pastorit ja Hengen lahjat eivät ole juuri samoja, kuin mitä ne olivat silloin Helluntaina, kun Se virtasi noiden apostolien kautta, silloin teidän absoluutissanne on jokin vialla. Ja sen täytyy olla sidottu johonkin kirkkokunnalliseen uskontunnustukseen Jumalan Raamatun asemesta. Kun Hän sanoo: "Sekä taivaat että maa tulevat katoamaan pois, mutta Minun Sanani ei tule koskaan pettämään." Tarkatkaa, millainen teidän absoluuttinne on.

116 Te voitte olla täysin varma siitä, että te olette hyvässä yhteydessä pastorin kanssa. Ja te voitte olla täysin varmaa siitä, että te olette yhteydessä aluevalvojan kanssa. Ja te voitte olla täysin varmaa siitä, että te olette yhteydessä piispan tai jonkun toisen seurakuntanne suuren miehen kanssa, mutta jos te ette ole… Teidän absoluuttinne ei ole Jeesus Kristus.

117 "Sillä tälle kalliolle Minä olen paneva absoluuttini, eivätkä helvetin portit ole voittava sitä." Se on hengellinen ilmestys ja tieto siitä, kuka Hän on. Hyvä on!

118 Oi, kun te tulette Paavalin tavalla, teillä on sama absoluutti, mikä hänellä oli. Kristus-keskeinen elämä on erilainen elämä kuin se, mitä teillä kerran oli, ja elämää, jota te elätte, saattaa olla hyvinkin uskonnollista.

119 Olen kuullut ihmisten sanovan: "Mutta he ovat hyvin uskonnollisia." Sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa!

120 Olen nähnyt monissa uskonnoissa todella vihkiytyneitä ihmisiä, jot-

ka ovat siinä monta kertaa vilpittömämpiä kuin tämän päivän tunnustukselliset kristityt. Kun äiti voi ottaa pienen lihavan, mustan lapsensa, suunnilleen tämän mittaisen, ja heittää sen krokotiilin suuhun osoituksena rakkaudestaan jumalaansa kohtaan, niin ihmettelenpä, kuinka vilpitöntä kristillisyys on. Kun joku mies voi vaivata itseään, niin että hän voi panna tuhannen koukkua lihansa lävitse, joissa riippuu vesipalloja, ja joka pitää hänet alhaalla tällä tavalla. Ja hän voi kävellä tulisilla hiilillä niin pitkälti kuin täältä on tuonne tabernaakkelin toiseen päähän. Ja hän kävelee sen edes takaisin, ja ne ovat tulikuumat, kun niihin on puhallettu sillä tavalla, uhreina jumalalleen, jollekin epäjumalankuvalle siellä, jolla on rubiinit silminä, ja niin edelleen. Niin ihmettelenpä, missä kristillisyys on. Uh-huh. Niinpä älkää ajatelko, etteikö se olisi vilpitöntä. Vilpittömyys ei ole Sitä. Vilpittömyys on hyvä asia, jos se kohdistuu oikeaan asiaan.

121 Aivan niin kuin lääkärikin, kun hän antaa lääkettä, hän voi antaa teille vilpittömästi arsenikkia ja hän voi antaa teille vilpittömästi suolahappoa. Ehkä teidän lääkemääräyksenne voi olla väärin valmistettu, ja te saatatte ottaa sen vilpittömyydessä, mutta se ei pelasta elämäänne. Näettekö? Ei koskaan! Teidän on tiedettävä, mitä te teette. Ja kaikki, mikä on Jumalan Sanan vastaista, en välitä siitä, mitä se on, ja kuinka kauan se on ollut olemassa, se on yhä väärin.

122 Pietari antoi Helluntaipäivänä Iankaikkisen Reseptin. Hän sanoi: "Tehkää teistä jokainen parannuksen ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahja. Sillä tämä Resepti on teitä ja teidän lapsianne varten ja niitä varten, jotka kaukana ovat, ketä tahansa Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." Niin se on! Se on Iankaikkinen Resepti.

123 Nyt, joku puoskari apteekkari voi saada sen käsiinsä ja tappaa teidät. Näettekö? Aivan varmasti! Tiedättehän, lääkemääräyksessä on tietty määrä myrkkyä, että se tappaisi tuon bakteerin, ja lääkäri tietää tarkalleen, kuinka paljon teidän ruumiinne kestää sitä. Jos hän käyttää myrkkyä liiaksi, hän tappaa teidät. Ja jos siinä ei ole sitä tarpeeksi, niin mitä se silloin tekee? Teitä ei hyödyttäisi ottaa tuota lääkettä. Hän tietää, mitä ruumiinne kestää.

124 No niin, ja samoin on Jumalan lääkemääräyksen kanssa. Ei ole väliä sillä, kuinka paljon joku muu sanoo, että se täytyy olla tehty tällä tavalla tai tuolla tavalla, älkää uskoko sitä. Kun te seuraatte Sanaa juuri kirjai-

mellisesti, niin siinä se on. Se on oikein! Pitäkää kiinni Siitä. Nyt meillä on niitä, jotka sanovat, että teidän päällenne täytyy pirskotella. On niitä, jotka sanovat, että teidän täytyy käyttää titteleitä 'Isä, Poika ja Pyhä Henki', vaikka mitään sen kaltaista asiaa ei ole Raamatussa. Raamatussa ei ole mitään sen kaltaista paikkaa, jossa ketään olisi koskaan kastettu millään muulla tavalla kuin Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Se on opinkappale, joka lisättiin roomalaiskatolisessa kirkossa, ja se on tuotu sieltä perinteiden mukana. Me tulemme puhumaan siitä tänä iltana.

125 Mutta huomatkaa, kaiken sen keskellä, tuo Resepti yhä pysyy voimassa. Siksi meillä on niin monia sairaita lapsia, koska he eivät kuuntele sitä, mitä Lääkäri on sanonut. Tämä absoluutti, kun te olette kiinnitettyjä Siihen, niin siinä kaikki. Se on Jumalan Sana. Se ei voi pettää.

126 Kristillinen elämä, hyvin uskonnollinen, mutta se ei ole Kristus-keskeistä. Niin monilla meistä on sitä tänä päivänä.

127 Ja kun teillä on tämä Kristus-keskeinen elämä, se saa teidät tekemään asioita, joita te ette tavallisesti tekisi. Se saa teidät toimimaan erilaisella tavalla kuin miten te tavallisesti toimisitte. En tarkoita sitä, että te toimisitte typerästi. Tarkoitan toimintaa Hengessä, jotakin, mikä on todellista, jotakin, mikä on aitoa. Ja kun te näette jonkun toimivan typerästi, te tiedätte, että he vain teeskentelevät jotakin. He yrittävät vain jäljitellä aitoa asiaa.

128 Kun te näette väärän dollarin, niin muistakaa, että jossakin on aito dollari, josta se on tehty. Näettekö? Kun te näette jotakin väärää, se on absoluuttinen varjo jostakin todellisesta. Se on jäljitelmä jostakin aidosta.

129 Huomatkaa, se saa teidät tekemään asioita, joita te tavallisesti ette tekisi. Oi, se on jotakin... Te olette varmoja, te olette hyvin varmoja siitä, kun te saatte tämän absoluutin. Te olette täysin varmoja siitä. Te ette ota jonkun muun kokemusta.

130 Siitä syystä kristillisyydestä on tullut kuin koulussa olevia pieniä lapsia. He yrittävät kopioida toinen toiseltaan. Ja jos tuo kaveri on väärässä, silloin koko tuo asia on väärin. Näettekö? Silloin koko tuo joukko on väärässä. Voi hyvänen aika, älkää kopioiko. Kohdatkaa Hänet itsensä.

131 Eräs hyvä ystäväni, joka seisoo täällä takana, on erään elinikäisen kumppanini poika, nuori Jim Poole. Me kasvoimme yhdessä hänen isänsä kanssa ja kävimme koulua, ja kuinka hieno mies hän onkaan. Nuori

Jim ja minä rukoilemme jatkuvasti, että isosta Jimistä tulisi kristitty, todellinen uskovainen. Ja pikku Jim ja minä keskustelimme eilen siitä, kuinka löysimme Jumalan metsissä ja näimme Hänet luonnossa. Siellä te löydätte Hänet, koska Hän on Luoja, ja Hän on luomakunnassaan.

132 Ja muistan, kuinka Jimillä ja minulla oli tapana mennä metsästämään. Illan tultua meillä oli tapana ottaa polkupyörämme ja ajaa tätä katua alaspäin. Ja me pelkäsimme kuollaksemme hautausmaan ohittamista pimeäntulon jälkeen, kun menimme noutamaan itsellemme jäätelötuuttia.

133 Ja Jim piti biljardipelistä. No niin, me olimme silloin vain poikia, kymmenen, kaksitoista-, neljätoistavuotiaita. Ja sitten Jim piti siitä, kun hän istui ja luki kertomuksia metsästyksestä ja ansoilla pyytämisestä.

134 Ja minä saatoin istua uneksimassa. Ja nähdessäni pienen hökkelin jossakin minulla oli tapana sanoa: "Pojat, tuopa olisi hyvä hökkeli jossakin vuorilla." Ja minä aina uneksin siitä, että minulla jonakin päivänä olisi jossakin vuorilla hökkeli ja suuri joukko ajokoiria ja joitakin kivääreä. Minä aina ajattelin: "Jos vain joskus voisin omistaa .30-30 kiväärin." Ajattelin: "Kuinka maailmassa voisin koskaan omistaa pienen .30-30 kiväärin?"

135 Ja joitakin päiviä sitten, kun seisoin katselemassa seinälleni ja näin siellä riippumassa joitakin parhaita kivääreä, joita ostaa voi, minä ajattelin: "Hämmästyttävä armo!"

136 Minä ajattelin: "Minä harjoittelen, jotta pystyn ampumaan, ja pystyn ampumaan hyvin. Ja sitten ehkä joskus teen matkan vuorille, ja joku hyvä metsästäjä tulee ottamaan minut mukaansa. Ollakseni jonkinlainen… Koska hän haluaisi tulla suojelluksi, ehkä hyökkäävää karhua vastaan. Hän ei olisi täysin varma. Joku rikas mies ottaisi minut mukaansa, ja minä vain menisin hänen kanssaan jonkinlaisena henkivartijana. Ehkä jonakin päivänä saisin metsästää Afrikassa henkivartijana. Jos vain voisin harjoitella. Ainoa asia, mitä minä voin tehdä, on harjoitella, että olisin hyvä, luotettava ampuja."

137 Oi, minä ajattelin: "Oi Jumala, ajatella, Sinä olet antanut minun metsästää ympäri maailmaa. Kuinka ihmeellistä!"

Jimillä oli tapana istua lukemassa tuollaista kirjaa. Ja minä sanoin: "Jim..."

Hän sanoi: "Minä rakastan lukea siitä."

138 Minä sanoin: "Jim, se on sitä, mitä joku muu on tehnyt. Minä haluan itse tehdä sitä. Minä haluan tuon kokemuksen!" Kun tulin Kristuksen luo, en halunnut ottaa kenenkään muun kokemusta. Halusin itse kokea sen.

139 Muistan kun luin Zane Greyn *Yksinäisen tähden harhailija*. Revin hajalle kaksi tai kolme äidin varsiluutaa, kun ratsastin laukkaa ympäri taloa tällä puuhevosella. Luin tuon kertomuksen yksinäisen tähden ratsastajasta ja siitä, kuinka hän toi oikeuden Big Bendiin.

140 Sitten luin Edgar Rice Burroughsin romaanin *Tarzan ja apinat*. Äidillä oli vanha karvamatto, hylkeennahkamatto tai jotakin sellaista, jonka rouva Wathen oli antanut hänelle. Ja se oli hänen huoneessaan, ja minä vain otin tuon maton sieltä. Äiti tiesi, ettei tuuli ollut sitä puhaltanut ulos. Ja minä vein sen ulos ja leikkasin siitä itselleni Tarzan-asun ja istuin siellä ylhäällä puussa. Asuin puolet ajastani puussa tämä Tarzan-puku päälläni. Nähtyäni, mitä hän oli tehnyt, myös minä halusin tehdä niin.

141 Mutta yhtenä päivänä, Jumalan armosta, sain kiinni tuosta todellisesta Kirjasta, Raamatusta. Sen jälkeen lauluni ja kertomukseni on ollut: "Olla kuin Jeesus, maan päällä kaipaan olla kuin Hän." Minä en halua olla mikään piispa tai joku suuri mies seurakunnassa, joku paavi tai joku pappi. Minä haluan olla kuin Jeesus. Absoluutti, se tekee teistä erilaisen. Siinä on jotakin, kun lukee Hänen Sanaansa ja... Jokin sydämessänne, te kaipaatte olla Hänen kaltaisensa. Te olette varma...

142 Se on sama kuin absoluutti Kristukselle, absoluutti kristitylle, se on kuin… Se on kuin ankkuri laivassa. Kyllä. Teillä täytyy olla absoluutti. Ja Kristus on teidän absoluuttinne. Se on aivan kuin ankkuri, niin että kun te.. Kun meri myrskyää, ja laiva on uppoamaisillaan, teidän ainoa toivonne on heittää ankkuri. Ja sitten, jos laiva heittelehtiikin, ankkuri yhä pitää. Tehän tiedätte, meillä on tuo laulu, olen nyt unohtanut sen tekijän, mutta se on *Ankkurini pitää*.

143 Niin kuin on pienen pojan kohdalla leijaa lennätettäessä, niin kuin olemme monta kertaa opettaneet Ei voida nähdä mitään, mutta hän piti kiinni narusta. Ja eräs ohikulkeva mies sanoi: "Mitä sinä teet, poikani?"

Hän sanoi: "Minä lennätän leijaani."

Hän sanoi: "Mikä sinulla on kädessäsi?"

Poika sanoi: "Naru!"

144 Mies sanoi: "Missä tuo leija on?" Hän sanoi: "En näe sitä. Mistä tiedät, että sinä lennätät leijaa?"

145 Hän sanoi: "Voin tuntea, kuinka se nykii." Näettekö? Siellä, tuon narun päässä, oli absoluutti. Hänelle se oli absoluutti, joten hän pystyi sanomaan lennättävänsä leijaa, vaikka ei voinutkaan nähdä sitä. Hänellä oli ote siitä.

146 Samoin on ihmisen kanssa, kun hän on syntynyt Pyhästä Hengestä. Hänellä on ote Jostakin, joka on ankkuroituna sinne jonnekin, eivätkä myrskyt ravistele häntä. Hän tietää, että hänellä on kaikki kunnossa. Hän on ankkuroitu. Hyvä on!

147 Nyt jos olemme pienessä aluksessamme ajelehtimassa elämän virtaa pitkin, niin kuin tuo runoilija sanoi:

Elämä ei ole tyhjä uni!
Ja se sielu on kuollut, joka uinailee,
Ja asiat eivät ole sellaisia, miltä ne näyttävät.
Elämä on todellista! Ja elämä on vakavaa!
Ja hauta ei ole sen päämaali.
Sillä: "Tomua olet, tomuksi palaat",
Niin ei ole sanottu sielusta.

148 Oi, minusta se on niin kaunista. No niin, Longfellow kirjoitti tuon *Elämän psalmin*. Näettekö?

Seilatessa yli elämän virran,
Yksinäinen ja haaksirikkoinen veli,
Nähdessään sen, saa rohkeutta jälleen.

149 Näettekö? No niin, me olemme lähteneet purjehdukselle elämän virtaa, ja Kristus, laivalle myrskyn aikana. Kun alkaa myrskytä raskaasti ja alus heiluu, olen iloinen siitä, että minulla on ankkuri, joka pitää kiinni sieltä jostakin esiripun takaa, eikä edes kuolema voi repäistä teitä siitä irti. Te olette sidottuja absoluuttiinne. Kristus on ankkurimme. Mikä Hän on? Hän on Sana. "Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala. Ja Sana tehtiin lihaksi ja asui keskuudessamme."

150 Kun me sitten tiedämme, että tekemisemme ovat tarkalleen Sanan mukaisia, me tiedämme, että opetuksemme on tarkalleen Sanan mukaista, lisäämättä tai ottamatta pois mitään, vain Sana. Ja me näemme samojen tulosten elävän elämässämme, samalla tavoin kuin on toistenkin kohdalla, jotka ankkuroituivat tuohon samaan Sanaan, niin silloin tei-

dän ankkurinne pitää. Kun Kristuksen Elämä tulee julki teidän kauttanne melkein samanlaisella lihaksitulemisen tavalla niin kuin se tapahtui Kristuksen kohdalla, koska "Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa". Ja te näette kuinka Jumala teissä pitää saman suunnan Sanan kanssa aivan tarkalleen samalla tavoin kuin oli Jeesuksenkin kohdalla. Te näette Hänen Elämänsä. "Niitä tekoja, joita Minä teen, olette myös te tekevä. Hän, joka uskoo." Ei hän, joka teeskentelee uskovansa, ei hän, joka luulee uskovansa, vaan "hän, joka uskoo." "Joka uskoo Minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita Minä teen." Miksi? Hänet on ankkuroitu tuohon samaan Kallioon. Mikä oli tuo Kallio? Sana, aina! Teidät on ankkuroitu siihen. Se on teidän Pohjantähtenne, kun olette eksyneet merellä.

151 Te tiedätte, että meillä on paljon tähtiä, mutta on vain yksi totinen tähti, joka ei liiku, joka on Pohjantähti, koska se on maan keskipisteessä. Ei ole väliä sillä, oletteko te takapuolella, yläpuolella, missä te olettekin, tuo Pohjantähti on aina sama. Se on teidän Pohjantähtenne. No niin, näettekö te sitä? On paljon tähtiä, jotka liikkuvat paikasta toiseen. Mutta jos te olette merellä, niin jokainen merimies merellä, tai jokainen metsästäjä, joka vaeltelee metsissä, tietää, että Pohjantähti pysyy paikoillaan. Siinä kaikki. Ja siten se on kuin teidän kompassinne. Teidän kompassinne ei osoita Marsiin tai Jupiteriin tai jonnekin muualle. Se osoittaa Pohjantähteen. Miksi? Se on teidän absoluuttinne.

152 Oi! Huomatkaa, teidän absoluuttinne. Oi, tulen sanomaan jotakin. Tunnen sen olevan tulossa. Huomatkaa! Minusta tuntuu tällä hetkellä hyvin uskonnolliselta, koska tämä on tuo vakuus. Huomatkaa!

153 Teidän kompassinne voi osoittaa vain Pohjantähteen. Se on ainoa, mihin se voi osoittaa. Jos se on todellinen kompassi, se osoittaa Pohjantähteen joka kerta. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

154 Sitten, jos teillä on Pyhä Henki, Se voi osoittaa vain Sanaan! Se ei tule koskaan osoittamaan johonkin kirkkokuntaan. Se ei tule koskaan osoittamaan mihinkään uskontunnustukseen. Se ei koskaan tule osoittamaan jonnekin poispäin, vaan Se osoittaa suoraan Sanaan! Minusta tuntuu, että haluaisin huutaa! Pankaa merkille, kyseessä on jokin ihmisen sisäpuolella, joka sykkii. Kun te näette siellä tuon Tähden, Jeesuksen Kristuksen, Sanan, ja te näette sen Hengen, joka teissä on, estävän siirtymisen oikealle tai vasemmalle. Se on ainoa, joka voi... Hän tuli ottamaan Jumalan asiat ja osoittamaan ne, tuomaan ne julki.

155 Ja Jeesus sanoi: "Hän tulee tekemään tarkalleen ne asiat, jotka Minä sanon. Hän tulee paljastamaan teille tulevat asiat", näyttämään ne teille edeltäpäin, ennen kuin ne tapahtuvat. Näettekö? "Hän tulee ottamaan ne asiat, jotka ovat Minun, ja on näyttävä ne teille. Ja sitten, Hän on näyttävä teille tulevat asiat." Joh. 15.

156 Me näemme, että Hän näyttää asioita. Ja Hän ottaa ne asiat, jotka ovat Jumalan, ja näyttää ne teille ja Hän on paljastava teille ne asiat, jotka Jeesus sanoi. Toisin sanottuna Hän on tekevä asian selväksi, tekevä varmaksi, tekevä positiiviseksi. Näettekö? Silloin te tunnette Pohjantähtenne, joka on jokaiselle kristitylle Sana.

157 Mikä tahansa, joka on Sanan vastaista! Katsokaa! Sallikaa minun sanoa teille jotakin. Kuunnelkaa tätä tarkasti. *Tämä* on täydellinen, jumalallinen Jumalan ilmestys, Hänen tahtonsa ja Kristuksen tuleminen. Ja kaikki tässä Kirjassa on täydellistä. [Veli Branham taputtaa Raamattuaan.] Ja jos jokin vetää teitä poispäin Tästä, heittäkää sellainen kompassi pois, koska se on vain uskontunnustus. Se on vain jonkun organi-… Se on vain paperi, jota te kannatte taskussanne, tai joka riippuu kehystettynä huoneenne seinällä. Se on uskontunnustus! Miehet, etsikää Kompassi, joka osoittaa teidät Sanaan! Aamen!

158 Pankaa merkille, kun tämä kokemus kosketti Paavalia, hän meni Egyptiin ja jonnekin Arabiaan ja tutki sitä kolme vuotta. Kunnia! Hänen täytyi olla täysin varma. Ja kun hän oli nähnyt, kun Pyhä Henki oli ohjannut häntä sana sanalta, hän pystyi kirjoittamaan Hebrealaiskirjeen ja osoittamaan asiat noille juutalaisille. Varmasti! Miksi? Hänet oli suunnattu oikein. Pyhän Hengen Kompassi osoitti hänet suoraan Pohjantähteen.

159 No niin, jos jokin vetää teitä pois Siitä, teidän on parasta jättää se rauhaan. Se on totta! Se osoittaa Hänen Sanaansa ja yksin Hänen Sanaansa, koska Pyhä Henki tuli tuomaan julki tai vahvistamaan Jumalan lupauksen. Mikään uskontunnustus ei tule tekemään sitä. Mikään organisaatio ei tule tekemään sitä, eivät mitkään vallat tai voimat voi tehdä sitä, ainoastaan Pyhä Henki Sanan mukaisesti, ja Hän on Elämänitu.

160 No niin, jos otatte vehnänjyvän, kauniin vehnänjyvän, niin se ei kuitenkaan saa aikaan mitään. Se on kuollut, ennen kuin elämänalkio tulee siihen, ja sitten se tuottaa monia vehnänjyviä.

161 Ja Kristus on tuo Elämä, tuo absoluutti. Jos vehnänjyvällä ei ole tuo-

ta absoluuttia itsessänsä, se ei tule koskaan nousemaan ylös. Jos tuolla vehnällä ei ole tuota absoluuttia, niin vaikka se ulkonaisesti olisi miten kaunis tahansa, se ei voi elää, koska siellä ei ole mitään mistä elää. Mutta kun se saa tuon absoluutin, voi se katsoa kasvoihin kaikkia arvostelijoita ja sanoa: "Minä tulen uudestaan nousemaan ylös." Miksi? Koska sillä on absoluutti. Se on siinä itsessään, sen on noustava uudestaan. Ja kun se... "Jos te pysytte Minussa. ja Minun Sanani pysyvät teissä, silloin pyytäkää mitä tahdotte." Se on tuo Absoluutti.

162 Mutta jos teillä on uskontunnustuksia ja kaikkea muuta sidottuna siihen, te ette voi sekoittaa öljyä ja vettä. Te voitte hajottaa ne miten vain haluatte, eivätkä ne koskaan sekoitu, koska ne ovat kaksi erilaista kemikaalia. Ettekä te voi sekoittaa uskontunnustusta ja Raamattua Raamatun vastaisesti. Te ette voi saada kirkkokuntaa ja vapaana syntynyttä uskontoa, tai vapaasti syntynyttä pelastusta, sekoittumaan yhteen. Koska, aivan varmasti, niin kuin Jumala toimii vain...

163 Tulen sanomaan sen joka tapauksessa. Jumala ei koskaan riko ohjelmaansa. Hän ei voi rikkoa sitä, koska Hän on ääretön. Ja minä käsitän, tiedättehän, että se on menevä monien ihmisten luo. Ymmärrättekö? Mutta Jumala ei voi rikkoa ohjelmaansa. Hän ei voi tehdä jotakin yhtenä päivänä ja sitten muuttaa sitä ja tehdä jotakin muuta ja sanoa, että Hän oli väärässä tuona päivänä.

164 Jumala ei toimi ihmisryhmien kanssa. Jumala toimii yksilön kanssa, koska ihmisillä on erilaisia ajatuksia, heidän luonteensa ovat erilaisia. Ja Jumalan täytyy ottaa tuo ihminen ja ravistella häntä ja vetää hänet ulos omasta itsestänsä, kunnes Hän saa hänet Hänen luonteensa mukaiseksi, ja sitten Jumala toimii tuon henkilön kanssa. Katsokaa sitä koko ajan kautta aikakausien. Nooa ja Mooses, noita profeetoita, heitä ei ollut kahta yhtä aikaa, aina vain yksi, koko matkan kautta ajanjaksojen.

Sen vuoksi jos te sanotte: "Neuvonantajien paljoudessa on turva."

165 Katsokaa, niin kuin äskettäin saarnasin täällä tabernaakkelissa, siellä oli Ahab ja siellä oli Joosafat. Ja heidän tarkoituksenaan oli mennä Ramot-Gileadiin työntääkseen pois. Periaatteessa he olivat oikeassa. Tuo maa kuului heille. Ja vihollinen, syyrialaiset, täytti siellä lastensa vatsat sillä vehnällä, joka oli kuulunut israelilaisten syödä. Se oli Jumalan antama omaisuus. Niinpä periaatteessa se näytti hyvältä. "Lähde kanssani, ja me menemme ja työnnämme heidät pois tuosta maasta." No niin, se kuulosti kauhean hyvältä. Periaatteessa se oli oikein, mutta se oli ehdollista.

166 Joosafat, joka oli hyvä mies, sanoi: “Mutta eikö meidän pitäisi kysyä neuvoa Herralta?

167 Ja tietenkin, Ahab, tuo luopio, sanoi: “Mutta, tietenkin.” Rajalinjauskovainen, tiedättehän. Hän sanoi: “Oi, tietenkin minun olisi pitänyt ajatella sitä. Minulla on neljäsataa heprealaista profeettaa, neljäsataa, joita minä ruokin ja joista minä pidän huolta. He ovat parhaita, mitä maassa on. Kutsukaamme heidät luoksemme.”

168 Ja kaikki he yhdessä, yksimielisesti sanoivat: “Menkää. Herra on kanssanne.” Periaatteessa he olivat oikeassa, mutta he eivät olleet käsittäneet tuota absoluuttia.

Sitten kun Joosafat sanoi: “Eikö löytyisi vielä yhtä?”

169 Ahab Sanoi: “Kyllä, on vielä yksi, mutta minä vihaan häntä.” Hän sanoi: “Hän aina sanoo minusta pahaa”, näettekö, “sano aina, että...”

170 Kuinka hän pystyisi profetoimaan hyvää, kun koko Sana, Elia, joka oli ollut ennen häntä, oli sanonut Ahabille: “Koirat tulevat nuolemaan sinun veresi.” No niin, kuinka olisi tuo vahvistettu profeetta voinut sanoa mitään, mikä ei ollut Jumalan tahto? Ja miten oli sanottu, että koirat söisivät Iisebelin, ja hän tulisi olemaan lantana pellolla, niin ettei voitaisi sanoa: “Tässä lepää Iisebel.” Kun sen kaltainen kirous oli miehen yllä, niin kuinka kukaan muu olisi voinut siunata häntä?

171 Samalla tavoin on tänään. Kuinka voi joku mies siunata näitä asioita, jotka vievät koko ajan ihmisiä kauemmaksi Jumalasta? On vain yksi asia, joka voidaan tehdä. Teidän on seisottava yksinänne ja kirottava tuo asia Herran Nimessä ja pysyttävä siinä, kun olette ehdottomia.

Ja te sanotte: “Mutta veli Branham, sinä saat ihmiset vihaamaan sinua.”

172 Jumala tulee rakastamaan minua. Se on minun absoluuttini. Te ette voi nojata lihan käsivarteen. Teidän on nojattava Sanaan, siihen, mitä Jumala käskee tehdä.

173 Kuinka Miika tiesi olevansa oikeassa? Hän odotti, hänellä oli näky. Myös heillä muilla oli näky, mutta tuo näky ei ollut Sanan mukainen. Ja tänään on samalla tavoin. Miika vertasi näkyään Sanaan ja sitten hän näki, että hän ja Sana olivat yhdenmukaisia. Tänään, jos näkynne on vastoin Sanaa, jättäkää se rauhaan, koska se on väärä absoluutti. Miikan absoluutti oli tarkalleen Sanan mukainen, joten hän saattoi seistä ja sanoa sen, minkä hän sanoi, ja uskoa sen.

174 Kun he löivät häntä suulle ja sanoivat: "Mitä tietä Jumalan Henki meni pois?"

175 Hän sanoi: "Sen te tulette näkemään, kun te istutte sisimmässä kammiossa." Oikein.

176 Hän sanoi: "Kun palaan rauhassa... Pankaa tämä mies sisimpään vankilaan. Ja kun palaan rauhassa", Ahab sanoi, "niin tulen käsittelemään tämän miehen."

177 Oi, mitä sinä Miika sanot siihen? Sinun pääsi tullaan lyömään irti, kun hän tulee takaisin! Miika seisoi siellä yhtä niin lujana kuin Stefanuskin seisoi. Aamen! Aivan samalla tavoin kuin Herrani, joka mielellänsä meni ristille, ja aivan yhtä vapaasti kuin Daniel leijonien luolassa, tai niin kuin Sadrak, Meesak ja Abednego, kun he menivät tuliseen pätsiin. Täysin varmana Hän seisoi siellä ja sanoi: "Jos sinä ollenkaan palaat..." Miksi? Hän oli ehdottoman varma. "Jos sinä ollenkaan palaat, Jumala ei ole puhunut minun kauttani, ja silloin sinä voit leikata pääni pois." Hänellä oli absoluutti. Hän tiesi, että hänen kompassinsa, joka oli opastanut hänet tähän näkyyn, oli tarkalleen Pohjantähden mukainen. Kyllä! Hänen ankkurinsa piti. Kyllä, se on tuo Sana ja yksin Se.

Jos teidän absoluuttinne, jos teillä on absoluutti elämässänne...

178 Oli aika, tiedättehän, jolloin etiketin mukaisissa asioissa täytyi olla joku absoluutti. En voi muistaa tuon naisen nimeä, mutta koko kansakunta luotti siihen, mitä tuo nainen sanoi. Kirjoittaessani muistiinpanojani unohdin tuon naisen nimen, enkä voinut muistaa, kuka hän oli. Mutta muutama vuosi sitten heillä täytyi olla... Tämä nainen, mitä hän sanoi... Jos hän sanoi, että veistä tuli käyttää vasemmassa kädessä, niin siten asia oli. Se oli absoluutti. Hän oli vastaus siihen kaikkeen. Ja jos te panitte haarukan vasempaan käteenne, silloin te olitte ehdottomasti väärässä. Mikä hänen nimensä olikaan? [Seurakunta vastaa: "Emily Post."] Oi, sehän hän oli, varmasti. Kyllä, hän se oli. No niin, hän oli pöytätapojen absoluutti. Sen täytyy olla sillä tavalla. Niin kuin me näemme sen monien asioiden suhteen. Mutta me näemme, että niin ei ole enää, voidaan syödä miten tahdotaan. Kyllä! Mutta hän oli pöytätapojen absoluutti. Teidän täytyi tehdä se sillä tavalla.

179 Oli aika, jolloin Adolf Hitler oli Saksan absoluutti. mitä tahansa hän sanoikaan. Kun hän sanoi: "Hypätkää!" he hyppäsivät. Kun hän sanoi: "Tappakaa!" he tappoivat miljoonia juutalaisia, kun hän nyökkäsi pää-

tään. Näettekö, mitä tapahtui tuon kaltaiselle absoluutille? Se näytti voimakkaalta, mutta oli vastoin Sanaa.

"Kuinka tiedät, että se oli vastoin Sanaa?"

180 Jumala sanoi niin. Eikö se ollut Bileam, joka yritti katsoa alas Israeliin ja kirota sen. Hän sanoi: "Minä näen hänet kuin unicornin [unicorn = yksisarvinen tarueläin.]. Kuinka vanhurskaat ovat sinun telttasi. Kuka tahansa, joka kiroaa sinua, tulee olemaan kirottu. Kuka tahansa, joka siunaa sinua, tulee olemaan siunattu."

181 Näytti siltä kuin Hitler olisi voinut nähdä sen. Näytti siltä kuin nuo Saksan kristityt olisivat voineet nähdä sen. Näettekö? Tuo absoluutti oli vastoin tuota Sanaa. Tiedättehän, on sanottu: "Jumala teki ihmisen, mutta ihminen teki orjat." Toinen yrittää hallita toista. Meillä on yksi Hallitsija, Jumala.

182 Mutta Hitler oli Saksan absoluutti. Katsokaa sitä tänä päivänä. Näettekö nyt, mitä tapahtui? Se oli väärä absoluutti. Miksi? Se oli vastoin Sanaa! Ja näettekö nyt, mihin se kaikki johti? Häpeään.

183 Ja jos teidän absoluuttinne on jossakin organisaatiossa tai jossakin tunneaistimuksessa tai jossakin tuon Persoonan, Jeesuksen Kristuksen, lisäksi, te olette tuleva samaan häpeälliseen osaan, vielä vain pahempana. Näettekö? Jos absoluuttinne ei ole Kristus, joka on ainoa inhimillisen elämän Keskikohta. Ja Kristus on Sana, ei teidän seurakuntanne, ei teidän sananne, vaan Sana. Näettekö? "Tälle Absoluutille Minä tulen rakentamaan Seurakuntani", Kristukselle, Sanalle.

184 Oli kerran aika, kun Mussolini oli Rooman absoluutti. En tiedä, olen saattanut lukea jonkun artikkelin tai olen voinut lukea sen jostakin kirjasta tai joku on kertonut sen minulle, mutta kun joku oli haastattelemassa Mussolinia. Hän oli…

185 Hän halusi tuoda Rooman mukaan yleisurheiluun. Ja siellä tavallisesti oli hänestä suuri kuvapatsas, joka koski yleisurheilua. Se kyllä sopii! Kreikalla oli sellainen ajatus monia vuosia sitten. Rooma aina yritti saada sen. Yleisurheilu käy päinsä, mutta muistakaa, se ei tule ottamaan Kristuksen paikkaa. Ei ole väliä sillä, kuinka vahva te olette, sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Hänellä on kaikki voima. Ja näettekö te, mille hän yritti rakentaa Rooman? Hän yritti rakentaa Rooman sille, että hän oli tuo absoluutti.

186 Ja he sanovat, että kerran kun hänen henkilökohtainen autonkuljet-

tajansa tuli minuuttia liian aikaisin, hän ampui hänet. Hän sanoi: "Minä en käskenyt olemaan täällä minuuttia ennen yhdeksää. Minä käskin olemaan täällä tasan yhdeksältä!" Ja hän ampui hänet. Näettekö? "Minä en halua sinun olevan täällä minuuttia ennen. Haluan sinun olevan täällä tasan yhdeksältä!" Näettekö? Katsokaa millaista absoluuttia hän yritti tehdä itsestään. Mutta näettekö te, mitä tapahtui?

187 Te muistatte, monet teistä vanhemmista täällä, Roy Slaughter, ja sitä aikaisemmat, muistatteko te, kun silloin kerroin teille tuosta profetiasta? Eräänä päivänä, kun olimme siellä Odd Fellowin rakennuksessa, ennen kuin edes tulimme tänne, minä sanoin: "Mussolinilla tulee olemaan häpeällinen loppu." Minä sanoin: "Hänen ensimmäinen hyökkäyksensä tulee tapahtumaan Etiopiaan, ja Etiopia tulee sortumaan hänen askelissaan, mutta hän on kohtaava loppuunsa, eikä kukaan tule auttamaan häntä, ja häpeällisesti hänet tullaan hautaamaan." Niin hänelle kävi.

188 Minä sanoin: "Kolme ismiä [aatetta] on tuleva esiin: natsismi, fasismi ja kommunismi." Minä sanoin: "Nuo ismit tulevat kietoutumaan yhteen, ja se on tuleva kommunismiksi. Tarkatkaa! Kommunismi tulee polttamaan Rooman." Näettekö?

189 Pitäkää sitä silmällä. Se on työkalu Jumalan käsissä. He luulevat olevansa Jumalaa vastaan, ja he työskentelevät suoraan siihen koko ajan eivätkä he tiedä sitä. Hän vain käyttää heitä sätkynukkeina, työkaluna kädessään, aivan samalla tavoin kuin Hän teki Nebukadnessarille ja monille muille. Huomatkaa nyt! Näettekö?

190 Oli aika, jolloin faarao oli Egyptin absoluutti, mutta katsokaa, missä se nyt on. Näettekö? Se kaikki epäonnistuu.

191 Oi, se on väärän kaltainen absoluutti, joten he kaikki epäonnistuvat. Ne ovat ihmistekoisia absoluutteja. Te ette voi ottaa ihmistekoista absoluuttia. En välitä siitä, onko se presidentti, onko se joku diktaattori, onko se joku kuningas, onko se joku kirkko, onko se joku organisaatio, onko se joku uskontunnustus. Kaikki nuo asiat tulevat tuhoutumaan aivan samalla tavoin, kuin on tapahtunut kaikille tuon kaltaisille absoluuteille kautta ajanjaksojen.

192 Me voimme katsoa taaksepäin. Katsokaa taaksepäin! Katsokaa ihmisiä, jotka luottivat keisareihin. Katsokaa ihmisiä, jotka luottivat diktaattoreihin. Katsokaa ihmisiä, jotka rakensivat toivonsa tuon kaltaisille absoluuteille. Ja katsokaa, missä he ovat tänään!

193 Kääntykäämme nyt katsomaan niitä miehiä, jotka panivat toivonsa Raamattuun, Jumalan Sanaan, ja pitivät sitä Absoluuttina. Katsokaa, missä he nyt ovat.

194 Paavali kertoo teille lyhyesti heistä Hebrealaiskirjeen 11. luvussa. Mitä he tekivät, kuinka he kukistivat kuningaskuntia, ylläpitivät vanhurskautta ja niin edelleen. Ja he harhailivat ympäriinsä lampaannahoissa ja vuohennahoissa, joiden arvoinen maailma ei ole. Ja nyt he odottavat kirkkaudessa tuota suurta Ylösnousemusta. Näettekö? Hyvä on! Sillä he... Jotkut heistä eivät saavuttaneet näitä ihmeitä, ja he antoivat ruumiinsa siitä huolimatta odottaen tuota Ylösnousemusta. He eivät välittäneet siitä, kuinka heidän elämänsä päättyi. He halusivat mennä eteenpäin ja uhrata elämänsä, niin että voisivat saada tuon Ylösnousemuksen. Ja niin he tekivät.

Nyt me puhumme absoluutista.

195 Tiedättekö, meidän Korkein Oikeutemme on absoluutti. Se on absoluutti, se on kaikkien väitteiden lopullinen loppu tämän kansakunnan kohdalla. Kyllä. Heidän ratkaisunsa meidän Korkeimmassa Oikeudessamme on absoluutti. Kyllä. Oi, tiedän kyllä, että joskus me emme pidä siitä, mutta se on absoluutti joka tapauksessa. Kyllä vaan. Mitä jos meillä ei olisi sellaista, niin mitä sitten? Mutta se on absoluutti. Varmasti on. Miksi? Koska kansakuntamme on sidottu siihen. Kun Korkein Oikeus lopulta tekee lopullisen ratkaisunsa, niin se on se. Ei ole mitään, mikä... Minne te menisitte sen jälkeen? Te tulette seuraamaan heidän päätöstään. Siinä kaikki. Teidän täytyy tehdä niin. He ovat viimeinen sana. He ovat “aamen”.

196 Te voitte viedä asianne kaupungin tuomioistuimeen. Te voitte yrittää viedä asianne maistraatin tuomioistuimeen ja sen jälkeen mennä liittovaltion tuomioistuimeen, kaiken kaltaisiin tuomioistuimiin, mutta kun olemme tulleet Korkeimpaan Oikeuteen, niin se on lopullinen. Kyllä. Joskus me emme pidä heidän ratkaisustaan, mutta yrittäkääpä kerran muuttaa sitä. Se on tämän kansakunnan absoluutti. Ja mitä jos meillä ei olisi sitä?

197 Meillä on oltava absoluutti. Jokaisella on oltava sellainen. Teillä on sellainen. Mutta minä yritän kertoa teille taustaa ja näyttää teille, mitä absoluutit ovat.

198 Nyt, kansakunnan Korkein Oikeus on kansakunnan absoluutti. Se

on viimeinen sana kaiken kaltaisissa riidoissa. He selvittävät sen. Se, mitä he sanovat, on niin.

199 Pallopelissä on absoluutti. Se on erotuomari. Oi, kyllä! Joskus mekään emme pidä hänen ratkaisustaan, mutta se pysyy sellaisena kuitenkin. Tuo erotuomari, hänen ratkaisunsa on lopullinen sana. Kyllä, ei ole väliä sillä, mitä muut sanovat. Jos hän sanoo, että se on "palo", niin se on palo. Kyllä. Varmasti. Ei ole väliä sillä, mitä muut sanovat, sillä ei ole mitään tekemistä asian kanssa. Ajatelkaamme sitä. Jos teidän... Minä en käy pallopeleissä. Satuin vain kirjoittamaan sen muistiin. Erotuomari, hän on pallopelin absoluutti.

200 Joku heistä sanoo: "Pallo ehti ennen!" Toinen sanoo: "Sinä olet valehtelija!" Tämä sanoo: "Ei se tapahtunut sillä tavalla. Näin sen tulee olla."

201 Erotuomari sanoo: "Palo!" Näettekö, muut saavat istua paikoilleen. Voin kuvitella, kuinka jotkut heistä huutavat sydämessään hänelle "buuu", mutta se on palo joka tapauksessa. Miksi? Hän on lopullinen sana.

202 Ensimmäisen pesän vahti sanoo: "Sinä tiedät, että hän ehti ennen!" Toinen sanoo: "Sinä tiedät, että se on väärin!"

203 Hän sanoo: "Palo!" Siinä kaikki. Olkaa silloin hiljaa ja menkää paikoillenne.

204 Mitä jos pallopelissä ei olisi erotuomaria? Voi pojat, voitteko kuvitella, minkä kaltainen peli se olisi? Joku sanoisi: "Se oli palo!" Toinen sanoisi sitä, toinen tätä. Joku sanoisi: "Sinä olet valehtelija!" He riitelisivät ja tappelisivat.

205 Jotta te voisitte pelata palloa, teillä täytyy olla absoluutti. Ja hän kävelee sinne, eikä ole väliä sillä, pidättekö te hänestä vai ette, hän on absoluutti joka tapauksessa. Hän on absoluutti, hänen sanansa on lopullinen. Ei ole väliä sillä, mitä te sanotte sen suhteen, se on niin. Nyt jos ei olisi erotuomaria, koko peli joutuisi sekasortoon. Eikö niin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

206 Millainen tämä kansakunta olisi, ellei olisi olemassa Korkeinta Oikeutta? Mihin se joutuisi? Tämä kansakunta olisi sekasorrossa. Jos ei olisi…

207 Jos pallopelissä ei olisi erotuomaria, te ette saisi tehtyä ensimmäistä syöttöänne, ennen kuin joku jo nostaisi siitä melun. Joku siinä seisovis-

ta voisi todella ajatella, että se olisi osunut suoraan syöttölautaselle, mutta toinen kaveri sanoisi: "Oi ei! Ei, ei! Se ei tehnyt niin!" Ja siinä sitä oltaisiin. Ensimmäinen pallo heitettäisiin, ja he kiistelisivät siitä. Joku heistä sanoisi: "Se oli palo!" Toiset sanoisivat: "Se ei ollut palo!" Näettekö?

208 Teillä täytyy olla joku, johon peli on sidottu, ja se on erotuomari. Kun hän sanoo: "Palo!" se on palo. Jos hän sanoo: "Juoksu!" se on juoksu. Mitä tahansa hän sanoo, niin sillä tavalla se on. Siinä se on! Ja jos te ette tekisi niin, teillä ei olisi minkäänlaista peliä.

209 Sallikaa minun näyttää teille eräs toinen absoluutti. Se on punainen liikennevalo. Kun se sanoo: "Seis!" se merkitsee pysähtymistä! Jos te ajatte sen ohitse, te tulette maksamaan siitä. Mutta jos tällä kaupungilla ei olisi minkäänlaisia liikennevaloja, niin minkälainen kaupunki se olisi? Sillä on oltava absoluutti. Ei ole väliä sillä, mitä joku poliisi tai joku siellä seisova sanoo. He tulevat vasta seuraavana. Jos joku todistaa, että te menitte lävitse vihreillä valoilla, niin ei ole väliä sillä, mitä poliisi tai joku muu sanoo, he ovat väärässä. Kun tuo valo sanoo: "Mene" se merkitsee, että mene. Se on absoluutti. Te voitte todistaa, että tuo valo sanoi: "Mene". Tuo poliisi tai kaupunginjohtaja on voinut seistä siellä, mutta sillä ei ole mitään merkitystä. Jos teillä on todiste siitä, että siinä oli "Mene", te menette. Ja jos joku kolhaisee teitä, se on heidän vikansa. Te voitte todistaa sen. Kyllä.

Me voimme todistaa sen, mistä me puhumme. Niin se on.

210 No niin, mitä jos ei olisi minkäänlaista punaista valoa? Joku tulisi risteykseen, ja katsokaa millaista se olisi. Joku sanoisi: "Hei, painu pois tieltä. Minulla on kiire. Minun täytyy mennä töihin ja olen nyt myöhässä. Minä ajan lävitse nyt." Toinen sanoisi: "Niinpä sinä luulet, mutta minä olen se, joka menen lävitse nyt, koska olin tässä ensin." Voin nähdä jonkun naisen nousevan ulos ja korjaavan hiuksiaan. Mitä jos meillä ei olisi punaista valoa? Eikö siellä olisikin melkoinen liikenneruuhka?

211 Se on vikana seurakunnissa, kirkoissa. Näettekö? Niin se on. Siksi heillä onkin sellainen kirkkokunnallinen ruuhka. Tarkalleen, kukaan ei pääse minnekään. He vain seisovat ja riitelevät.

212 *Tässä* on Jumalan Valo. Kun Se sanoo: "Mene!" menkää. Kun Se sanoo "Seis! Tämä on tarpeeksi kauas!" niin silloin pysähtykää. Oikein. Sen varaan me olemme perustettu, tuon Sanan varaan, eikä sen varaan,

mitä joku miesjoukko on sanonut tai joku toinen miesjoukko on sanonut. Jeesus sanoi: "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat." Menkäämme! "Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa Evankeliumia jokaiselle luodulle."

213 Tiedättekö, niin hyvä asia kuin koulutus onkin, niin Jeesus ei koskaan vaatinut sitä. Se on totta. Niin hyviä kuin nämä kirkot, rakennukset, ovatkin, Hän ei koskaan vaatinut niitä. Niin hyviä kuin sairaalat ovatkin... Meidän kirkkomme rakentavat sairaaloita. Se on hyvää, ja me arvostamme sitä, mutta Hän ei koskaan vaatinut sitä.

214 Hän sanoi Seurakunnalle: "Saarnatkaa Evankeliumia!" Eikä Evankeliumi tullut pelkästään Sanana, vaan voimana ja Sanan julkituomisena. Paavali sanoi niin. Menkää silloin ja tuokaa julki Evankeliumi. Oi! Jos se olisi sillä tavalla...

215 Oi, me elämme tänään ajassa, kun meillä on parhaimmat lääkärit, mitä meillä koskaan on ollut. Meillä on parhaimmat lääkkeet, mitä me koskaan olemme käyttäneet. Te tiedätte sen. Ja me kunnioitamme noita miehiä. Me rukoilemme heidän puolestaan. Minä teen niin ja toivon teidänkin tekevän niin. Nuo miehet, jotka tunnustelemalla ymmärtävät... Heillä on kaksi aistia, joiden mukaan he työskentelevät: näkeminen ja tunteminen, ja kuuleminen. He työskentelevät kuuntelemalla sydämen ääntä, tunnustelemalla kasvainta tai jotakin ja he voivat nähdä taudin leviämisen, voivat nähdä jonkin heidän kasvoillaan tai jossakin ruumiissaan. He työskentelevät niiden mukaan, koska se on... He yrittävät valmistaa lääkkeitä, joissa on tietty määrä vastamyrkkyä tappaakseen sen, ettei se tappaisi teitä, ja niin edelleen. Heidän työnsä on tehdä niin, ja me arvostamme sitä. Se on oikein hienoa. Mutta vaikka meillä on parhaat lääkärit, parhaat lääkkeet ja parhaat sairaalat, meillä on enemmän sairautta kuin mitä meillä koskaan on ollut.

216 Meillä on enemmän epäuskoa kuin mitä meillä on koskaan ollut. Kyllä vaan. Tarkalleen. Saarnaajat ovat organisoineet itsensä, ja heillä on suuria kirkkokuntia, ja he ottavat sisälle mitä tahansa, ja niin edelleen, ja tekevät mitä tahansa saadakseen seurakuntaan jäsenen. Ja he ovat jonkun seminaarin voittamia, joka hautoo heitä esiin kuin hautomakone kananpoikia. Ja jotkut heistä eivät tiedä Jumalasta sen enempää kuin hottentotti Egyptin yöstä. He tuottavat heitä sillä tavalla ja... Siinä se on teille. Näettekö?

217 Oi, se, mitä me tarvitsemme kirkoissamme, on miehiä, joilla on ab-

soluutti! Se, mitä me tarvitsemme metodistikirkossa, baptistikirkossa, helluntaikirkossa, presbyteerikirkossa, on absoluutti, Jumalan mies, joka tulee seisomaan ja olemaan sidottuna Sanaan ja Kristukseen ja on tuova tuon seurakunnan siihen tilaan, että sen jokainen jäsen vaeltaa tämän Sanan ehtojen mukaan ja pitää huolen siitä, että Sana julkituodaan, ja että "nämä merkit seuraavat kaikkialle maailmaan niitä, jotka uskovat."

He sanovat: "Se on otettu pois."

218 Jeesus sanoi: "Menkää kaikkeen maailmaan. Saarnatkaa Evankeliumia jokaiselle luodulle." Me emme ole vielä saavuttaneet kaikkea maailmaa, puhumattakaan jokaisesta luodusta. Kuinka kauas? Kaikkialle maailmaan. Kenen tykö? Jokaiselle luodulle. Mitä tulee tapahtumaan? "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleitä, he puhuvat uusilla kielillä. Jos he ottavat ylös käärmeitä tai juovat jotain kuolettavaa, se ei vahingoita heitä. Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveiksi." Se on tuo absoluutti siellä, Sana, tuo Pohjantähti, jonka mukaisesti kompassi osoittaa. Sitä me tarvitsemme.

219 Mutta me menimme ja rakensimme laitoksia, organisoimme ihmisiä, otimme sisälle jäseniä ja kiistelimme baptistien kanssa, koska he eivät uskoneet sillä tavalla kuin me uskoimme. Ja kiistelimme metodistien kanssa, koska he eivät uskoneet samalla tavoin kuin me. Ja me haudoimme esiin suuren seminaarin ja rakensimme suurempia kirkkoja ja paremmin pehmustettuja kirkonpenkkejä ja suurempia urkuja, ja niin edelleen. Ja meillä on paremmin pukeutunutta väkeä. Heillä on kaupunginjohtaja ja kaikki muut seurakunnasta. Ja mitä meillä on? Kasa kuolleita, jotka ovat sidottuja kirkkokunnalliseen absoluuttiin! Kuolema! Voi hyvänen aika!

220 Jos kuolen jalansijoilleni, minun absoluuttini on Jeesus Kristus. *Tässä* lepää uskoni. Jos jokainen menee pois... Joku sanoi, tohtori Davis sanoi minulle: "Billy, jos saarnaat jotakin sen kaltaista, tulet saarnaamaan sitä kirkon pylväille."

221 Minä sanoin: "Silloin saarnaan Jumalan Sanaa näille pylväille, koska Jumala on kykenevä näistä pylväistä nostamaan lapsia Abrahamille." Oikein. Jumalan Sana on totta!

Hän sanoi: "Luuletko sinä, että he tulevat uskomaan sinua?"

222 Minä sanoin: "Se ei ole minun asiani. Minun asiani on pysyä uskolli-

sena Sanalle."

223 Hän sanoi: "Luuletko, että voit kohdata tämän kaltaisen, koulutetun maailman Jumalallisen parantamisen teologian kanssa?"

224 Minä sanoin: "Ei ole kyse minun jumalallisesta parantamisesta. Kyseessä on Hänen lupauksensa. Hän oli se, joka antoi tämän tehtävän."

225 Oi, ja muistan, kun Hän pyyhkäisi alas siellä tuossa suuressa Valossa, kun seisoin täällä joenpohjukassa kesäkuussa vuonna 1933, kun Hän sanoi: "Niin kuin Johannes Kastaja lähetettiin ja kulki Kristuksen ensimmäisen tulemuksen edellä, Minä lähetän sinut Sanoman kanssa maailmaan kulkemaan Kristuksen toisen tulemuksen edellä." Ja ympäri maailmaa on herätyksen tulia rakennettu viidentoista vuoden ajan lähes jokaiselle vuorelle. Jumalallinen parantaminen ja voima ja ennalleen asettaminen on kulkenut yli kansakuntien.

226 Ja nyt uskon, että se on valmiina tulemaan tuohon lopulliseen huippukohtaan, tuomaan esiin uskon, joka tulee tempaamaan ylös Seurakunnan Kirkkauteen. Ja hän lepää Sanomissa! Me olemme todella lopunajassa. Me olemme puhuneet siitä ja kaikkea, mutta nyt tuo asia on tullut yllemme. Kuulkaa niitä! Kyllä vaan! Tässä on yksi! Kyllä!

227 Tuo punainen valo, niin kuin sanoimme, se selvittää tapauksen! Siinä kaikki. Punainen valo sanoo teille, kuka menee ensin. Ei ole väliä sillä, mitä kuka tahansa muu sanoo, punainen valo sanoo niin. Jos te ette tottele punaista valoa, silloin teillä todella on liikenneruuhka. On oltava olemassa absoluutti. Kyllä vaan!

228 Aivan niin kuin Seurakunnallakin on oltava absoluutti. Ihmisillä seurakunnassa, teillä on oltava absoluuttinne.

229 Mutta tänään jokaisella kirkolla on oma absoluuttinsa. Näettekö? He eivät edes yritä ottaa... "Me baptistit uskomme tämän! Me metodistit uskomme tämän! Me presbyteerit uskomme tämän! Me helluntailaiset uskomme tämän!" Se on hyvä, mutta miksi te ette ota loppuakin Siitä? Mikä on vikana Sen muussa osassa?

230 "Me baptistit uskomme upotuskasteeseen." Se on hyvä, mutta entä miten sitten on Pyhän Hengen kasteen kanssa? Entä kielilläpuhumisen kanssa? Entä parantamisen lahjojen kanssa? Entä profetian kanssa? "Oi, ei! Sitä me emme usko. Se kuului toista aikakautta varten." Voi, pojat!

231 Helluntailaiset, te sanotte: "Mutta me uskomme kielilläpuhumisen olevan todiste." Varmasti, ei kielilläpuhumisessa ole mitään vikaa, mut-

ta se ei vielä ole tuo todiste. Monet ihmiset puhuvat kielillä, se on totta, ja he eivät koskaan mene sen pidemmälle. Perkele voi jäljitellä jokaista lahjaa, joka on Raamatussa.

232 Paavali sanoi: "Vaikka minä puhuisin ihmisten ja Enkelien kielillä, vaikka antaisin ruumiini uhrina poltettavaksi, vaikka myisin kaikki tavarani ja ruokkisin köyhiä, ja vaikka minulla olisi usko siirtää vuoria, vaikka menisin seminaariin ja oppisin kaiken tiedon, mitä on opittavissa, minä en vielä olisi mitään."

233 Kyseessä on Kristuksen Persoona, Kristus! Vastaanottakaa Hänet. Ettekä te voi vastaanottaa Häntä vastaanottamatta Hänen Sanaansa. Sanan täytyy tulla ensin. Sitten Elämä tulee tuohon Sanaan ja julkituo tuon Sanan.

234 Eikö Jeesus sanonut: "Jos Minä en tee Isäni tekoja, älkää silloin uskoko Minua"? Kyseessä oli Jumalan Sanan julkituleminen. Jumala oli Kristuksessa, sovittaen, ilmaisten itsensä maailmalle millainen Hän oli. Se oli absoluutti. Se oli tuo Iankaikkinen Absoluutti siellä.

235 Sitten te sanotte: "Onko se iankaikkinen, veli Branham?" Se oli! "Miten sitten on tänä päivänä?"

236 Jeesus sanoi: "Hän, joka uskoo Minuun, on myös tekevä niitä tekoja, joita Minä teen." Tuo sama absoluutti. Hyvä on!

237 Jokaisella on oma absoluuttinsa. Voi pojat! Se on aivan samalla tavoin kuin oli Tuomarien päivinä. Jokainen teki sitä, mikä oli oikein hänen omissa silmissään. Tuomarien päivinä jokaisella oli oma absoluuttinsa. Hän vain teki mitä halusi tehdä, ja samoin on nyt. Jokainen teki niin kuin oli oikein omissa silmissään. No niin, tiedättekö te syyn siihen, miksi he tekivät niin Tuomarien Kirjassa? Tämä saattaa järkyttää teitä hieman. Mutta syy miksi, he tekivät niin Tuomarien aikana, oli se, että noina päivinä heillä ei ollut profeettaa, jolle Herran Sana olisi tullut, ja niinpä jokainen saattoi tehdä mitä halusi oman näkemyksensä mukaan tehdä.

238 Ja juuri niin on tapahtunut tänä päivänä. Meillä ei ole ollut profeettaa näinä kirkkokuntien päivinä, mutta Jumala lupasi lähettää meille yhden. Näettekö? Hän teki niin. Viimeisinä päivinä Hän nostaisi esiin ja lähettäisi Elian jälleen takaisin näyttämölle, ja hän kääntäisi lasten sydämet takaisin isien uskoon, takaisin alkuperäiseen Helluntaihin. Te tiedätte, että Hän on sanonut niin!

239 Ja tiedän teidän viittaavan, niin kuin Hän viittasi siellä Johannekseen. Uskoisin, että se on Matteuksen 11. luku ja 6. jae, kun Hän sanoi: "Kenen te ajattelette tämän miehen olleen, tämän Johanneksen?"

240 Hän sanoi: "Jos te voitte vastaanottaa sen, niin tämä on hän, josta on puhuttu: 'Katso, Minä lähetän sanansaattajani kasvojeni edellä.'" Se on Malakia 3 eikä Malakia 4.

241 Mutta muistakaa, jos se oli Malakia 4, silloin Sana on pettänyt, koska Hän sanoi, että juuri tuohon aikaan maailma poltettaisiin, ja vanhurskaat tulisivat kävelemään pahojen tuhkien päälle. Ei! Älkää sekoittako sitä, veljet. Pankaa Se sanomaan tarkalleen se, mitä Se sanoo. Kyllä, Hän lupasi sen viimeisille päiville, ja se tulee tapahtumaan kaiken keskellä.

242 Muistakaa, Tuomareiden aikana jokainen teki niin kuin tahtoi. Ei ollut ketään, kukaan mies ei voinut saada tuota Sanaa elämään. Ei ollut profeettaa. Herran Sana tulee aina profeetalle, kyllä, ja hän on aina vihattu. On vain pieni ryhmä, joka rakastaa häntä! Ja... Näettekö? Mutta tarkoitan sitä, että oli aina niin.

243 Jumala ei muuta menettelytapaansa. Hän ei voi tehdä niin ja olla Jumala. Jos Jumala koskaan sanoo tai tekee mitään, Hänen täytyy tehdä niin seuraavallakin kerralla. Kun käännekohta tulee, jos Hän ei toimi toisella kerralla samalla tavalla kuin toimi ensimmäisellä kerralla, Hän toimi väärin ensimmäisellä kerralla. Ja kuka voi syyttää Jumalaa väärästä toiminnasta? Sitä Jeesus sanoi: "Kuka teistä voi syyttää Minua synnistä?"

244 Mitä on synti? Epäuskoa. "Joka ei usko, on jo tuomittu."

245 "Kuka teistä voi osoittaa Minulle, että en ole täyttänyt kaikkea sitä, mitä Messiaan tulee tehdä?" Näettekö? Kukaan ei sanonut sanaakaan. Hän oli tehnyt sen. Messias oli profeetta, ja Hän oli todistanut, että Hän oli se. Heillä ei ollut profeettaa satoihin vuosiin Malakian jälkeen, ja tässä Hän nousi näyttämölle. Hän oli salaperäinen ihmisille ja kompastuskivenä heidän seurakunnilleen.

246 Koska Hän sanoi: "Katso, Minä lasken Siioniin Kulmakiven, kalliin Kulmakiven, koetellun, oi, kompastuskiven. Kyllä! Mutta hän, joka uskoo Häneen, ei ole joutuva häpeään." Niin on. Siellä Hän oli. Ja he... Aivan täydellisesti täyttäen Kirjoitukset. Mutta niillä, jotka uskoivat Häneen, oli absoluutti.

247 Pikku Martta, kun hän näki Lasaruksen tulevan ulos haudasta, hän tiesi, kuka se oli. Jopa ennen kuin niin oli tehty, hänellä oli absoluutti-

nen tieto: “Minä uskon, että Sinä olet Jumalan Poika, joka oli tuleva maailmaan. Vielä nytkin, vaikka veljeni onkin kuollut, sano vain sana, ja Jumala tulee tekemään sen.” Aamen! Hän oli täysin varma. Se on totta. Kun hän sanoi sen ja tarkoitti sitä sydämessään.

Hän sanoi: “Minne te olette haudanneet hänet?”

Hän sanoi: “Tule ja katso.”

248 Siellä Hän seisoi näyn kanssa, koska Hän sanoi: “Minä en tee mitään, ennen kuin Isä näyttää minulle ensin.” Pyhä Johannes 5:19.

249 He lähettivät Lasaruksen luota Hänelle kutsun, että Hän tulisi rukoilemaan. Hän tiesi, että Lasarus tulisi kuolemaan. Ja jonkun ajan kuluttua Hän sanoi: “Ystävämme Lasarus nukkuu.”

He sanoivat: “Silloin hän tulee terveeksi!”

250 Hän sanoi: “Hän on kuollut. Ja teidän tähtenne olen iloinen, etten ollut siellä.” He olivat pyytäneet Häntä rukoilemaan hänen puolestaan.

251 Ja sitten Hän jatkaa ja sanoi: “Mutta Minä menen herättämään hänet.” Oi! Ei: “Minä menen ja katson, mitä minä voin tehdä.” Vaan: “Minä menen herättämään hänet.” Miksi? “Isä on jo näyttänyt Minulle tarkalleen, mitä tulee tehdä.”

252 Hän meni sinne haudalle. Siellä seisoi Mies. Siellä seisoi Jumala lihassa, joka olisi voinut sanoa kivelle: “Hajoa!” ja se olisi hajonnut, mutta Hän sanoi noille naisille, noille pienille naisraukoille, pienille nuorille naisille, Hän sanoi: “Ottakaa kivi pois!”

253 Teillä on jotakin tehtävänä. Näettekö? Ja he pyörittivät kiven pois, ja se haisi, niin että he tulivat sairaiksi.

254 Siellä Hän seisoi. Oi! Voin nähdä Hänen oikaisevan pienen hennon vartalonsa, koska Raamattu sanoo, että Hänessä ei ollut kauneutta, jota me olisimme halunneet hänessä nähdä. Hänessä ei ollut paljoakaan nähtävää.

255 Aivan kuten Daavidkin, Hän oli valittu kuningas, kun hän oli vain nuori, punakka mies. Näettekö?

256 Kaikista noista suurista miehistä he sanoivat: “Eikö hän näyttäisi komealta kruunu päässään?” “Ota tämä vanhin poika”, Jesse sanoi.

257 Samuel sanoi: “Jumala on hylännyt hänet.” Ja hän toi kaikki poikansa Samuelin eteen, ja tämä sanoi: “Eikö sinulla ole vielä toista?”

258 “Kyllä meillä on vielä yksi, mutta hän ei näyttäisi kuninkaalta. Hän-

hän on vain pienen pieni, kumaraharteinen, punakka mies."

"Menkää noutamaan hänet!"

259 Ja niin pian kuin hän tuli ja käveli tuon profeetan eteen, Henki lankesi hänen päälleen. Hän juoksi tuon öljyn kanssa ja kaatoi sen hänen päällensä ja sanoi: "Tämä on kuninkaanne." Siinä se oli! Kyllä vaan!

260 Ja Jeesus seisoi siellä, ehkä kumaraharteisena, ja oli tulossa harmaaksi, vaikka ei ollut kuin kolmenkymmenen. Raamattu sanoi Hänen saattaneen näyttää neljäkymmentävuotiaalta. Juutalaiset sanoivat: "Sinähän et ole yli viittäkymmentä, ja sinä sanot nähneesi Abrahamin?"

Hän sanoi: "Ennen kuin Abraham oli, MINÄ OLEN." Voi pojat! Pyhä Johannes 6.

261 Sitten näemme Hänen seisovan täällä haudalla. Hän tiesi tuon näyn tulleen Hänelle. Hän tiesi, että niin täytyi olla. "Ottakaa tuo kivi pois!"

262 Hän haisi, kiedottuna hautavaatteisiin, kun hän oli ollut kuolleena neljä päivää. Hänen nenänsä oli jo painunut sisälle siinä ajassa.

263 Siellä Hän seisoi. Hän oikaisi pienen ruumiinsa: "Minä olen Ylösnousemus ja Elämä! Joka uskoo Minuun, vaikka hän olisi kuollut, hän on kuitenkin elävä." Sanokaa minulle, voisiko kukaan mies koskaan antaa sen kaltaista lausuntoa! "Kuka tahansa, joka elää ja uskoo Minuun, ei koskaan kuole! Uskotko sinä tämän?"

264 Hän sanoi: "Kyllä, Herra!" Vaikka näyttikin siltä, kuin Hän olisi pettänyt hänet, kun Hän ei tullut silloin, kun hän kutsui. Hän kutsui uudestaan, eikä Hän tullut. Mutta tässä hän sanoi: "Minä tiedän, että Sinä olet Kristus, joka oli tuleva maailmaan."

265 Hän sanoi: "Lasarus, tule esiin!" Ja mies, joka oli ollut kuolleena neljä päivää. Miksi? Mistä oli kyse? Kristuksella oli absoluutti. Hän oli nähnyt näyn. Se ei voinut pettää. Kyllä. Se ei voinut pettää! Hän oli täysin varma.

266 Ja Martta oli täysin varma. Jos hän voisi saada Hänet tunnistamaan siksi, mikä hän uskoi Hänen olevan, hän tulisi saamaan se, mitä hän pyysi! Oikein! Siellä he olivat. Tuo absoluutti, se oli sidottu yhteen Sanan kanssa, ja niin se tapahtui.

267 Jokainen tänään tekee oman näkemyksensä mukaan mitä hyväksi näkee, koska ei ole profeettaa. Katsokaa sitä Tuomarien päivinä.

268 Katsokaa noina päivinä, uskon, että se oli Elia tai Elisa, yksi heistä.

Kyllä! Tuo kuollut lapsi. Suunemilaisen nainen, hänellä oli...

269 Elia oli tuon päivän Jumalan mies, eikä vain joku hyvä, älykäs opettaja. Hän oli vain vanha kaveri, joka kuljeskeli siellä. Jos hän tänään tulisi ovellenne, te luultavasti ajaisitte hänet pois. Koko kansakunta vihasi häntä, Iisebel ja he muut vihasivat häntä.

270 Koska hän oli se, joka istui Valkoisessa Talossa, ja sai kaikki naiset tekemään samalla tavalla kuin hänkin teki. Ja hänen voimansa käänsi Ahabin pään. Me emme ole tänään siitä kovinkaan kaukana. On suunnilleen samalla tavoin. Ja siinä se on teille. He olivat kaikkien suosiossa.

271 Mutta tuo pieni suunemilaisnainen. Kyllä, uskon, että hän oli suunemilainen. Kun hän tuli näkemään, että tuo voima oli Eliassa, hän sanoi: "Minä tajuan, että hän on pyhä mies." Ja kun tuo lapsi makasi kuolleena, hän sanoi palvelijalle: "Satuloi muuli, äläkä pysähdy!" Hän meni sinne vuorille... Hän tiesi... Ja tästä minä pidän, tavasta, jolla hän tuli. Hän tuli absoluuttinsa tykö, joka oli hänen kiinnityspaalunsa.

272 Elia sanoi: "Tässä tulee tuo suunemilainen nainen. Hän on murheissaan, mutta minä en tiedä, mikä hänellä on vikana." Näettekö, Jumala ei näytä palvelijoillensa kaikkea, vain sen, mitä Hän haluaa heidän tietävän. Niinpä hän sanoi: "Hän on murheissaan, mutta en tiedä minkä takia." Hän sanoi: "Juokse ottamaan selvää, Geehasi, ja katso, mikä on vikana."

273 Hän kysyi: "Onko sinulla kaikki hyvin? Onko miehelläsi kaikki hyvin? Onko pojallasi kaikki hyvin?"

274 Katsokaa häntä. Oi! Tässä se on. Hän sanoi: "Kaikki on hyvin." Miksi? Hän oli tullut absoluuttinsa luo. "Kaikki on hyvin."

275 Ja hän polvistui maahan. Hän lankesi hänen jalkoihinsa, ja Geehasi nosti hänet ylös. Se ei ollut oikein hänen isäntänsä edessä, ja hän nosti hänet ylös, ja hän alkoi kertoa hänelle.

276 No niin, hänellä ei nyt ollut minkäänlaista absoluuttia. Hän tiesi, että hänellä oli ollut valta näyn perusteella antaa hänelle lapsi, mutta mitä hän nyt voisi tehdä? Hän otti sauvansa ja meni sinne huoneeseen, toimitti kaikki muut ulos ja sulki ovet. Hän käveli edestakaisin huoneessa. Hänellä oli absoluutti, jos hän vain voisi koskettaa Sitä. Edestakaisin ja ympäriinsä huoneessa. Oi! Pian hän tunsi jonkin koskettavan häntä. Hän laskeutui lapsen päälle, nousi jälleen ylös ja meni pois. Tuo lapsi hieman liikahti, alkoi lämmetä. Hän nousi ja laskeutui. Hän ei saanut

kunnollista kosketusta tuohon absoluuttiin. “Mistä on kysymys, Herra? Mitä Sinä käsket tehdä?”

277 Epäilemättä kääntyessään hän näki näyn. Hän näki tuon pienen pojan leikkivän, hyppäävän narua tai tekevän leikkiessään jotakin senkaltaista. Hän heittäytyi tuon lapsen päälle, pani nenänsä hänen nenänsä päälle, huulensa hänen huultensa päälle, ja Jumalan Voima nosti tuon lapsen elämään.

278 Mistä oli kyse? Tuon naisen absoluutti oli profeetta, tuon profeetan absoluutti oli Jumala, ja yhdessä tuon Sanan kanssa: “Minä olen Ylösnousemus ja Elämä.” Minä näen Jumalan Voiman. Luojan voi tehdä kaikkea. Tuo lapsi nousi ylös jälleen. Varmasti!

279 Syy siihen, miksi jokainen teki omalla tavallaan, oli se, ettei ollut profeettaa, jolle Herran Sana olisi voinut tulla, ei ollut Sanaa ja profeettaa tuona päivänä.

280 Oi, näin sen oman kääntymykseni kohdalla, siinä aikana, jolloin me elimme. Olen niin iloinen, että Jumala sai otteen minusta ennen kuin joku kirkko teki sen. Minä luultavasti olisin jonkinlainen jumalankieltäjä kaiken tämän sekasotkun keskellä. “Kyllä, tule ja liity meidän kirkkoomme. Ja jos et liity, niin ota jäsenkorttisi ja mene ja liity johonkin toiseen.” Oi! “Etkö toisi jäsenkorttiasi meidän yhteyteemme?”

281 Uskon, että on olemassa yksi jäsenkortti, ja se on, kun Kristus kirjoittaa nimenne Karitsan Elämän Kirjaan. Se on ainoa, jossa se on.

282 Kun katselin kaikkia kirkkokuntia! Me olemme alun perin irlantilaisia, ja olin aikaisemmin katolilainen ja näin, että se oli turmeltunut ja mädännyt. Menin täällä kaupungissa erääseen määrättyyn kirkkokunnalliseen seurakuntaan. He sanoivat: “Oi, me olemme tie, totuus, valo. Meillä on se kaikki.” Menin toiseen New Albanyssa: ”Voi hyvänen aika! Nuo kaverit siellä eivät edes tiedä, mistä he puhuvat.” Katolilaiset sanoivat: “Ne ovat kaikki väärässä.”

Minä ajattelin: “Voi hyvänen aika!”

283 Lapsena leikin erään pienen luterilaisen, saksalais-lutherilaisen, pojan kanssa. Menin hänen tykönsä ja sanoin: “Missä sinä käyt kirkossa?”

“Minä käyn tuossa kirkossa.”

284 Menin sinne ja totesin heidän sanovan, että he olivat tie. Ja menin veli Dalen luo, joka oli Immanuel baptisteissa tai Ensimmäisessä baptistikirkossa. He sanoivat: “Tämä on tie.” Menin irlantilaiseen kirkkoon. He

sanoivat: “Mutta tämä on tie.”

285 “Oi, olen niin hämmentynyt, etten tiedä mitä tehdä. Mutta haluan olla oikeissa!” En tiennyt, mitä tehdä, enkä sitä, kuinka tekisin parannuksen. Kirjoitin kirjeen. Ajattelin: “Olen nähnyt Hänet metsissä.”

286 Kirjoitin Hänelle kirjeen. Sanoin siinä: “Hyvä Herra, tiedän Sinun kulkevan ohitse tästä tätä polkua pitkin, koska olen istunut tässä oravia metsästämässä. Tiedän Sinun menneen ohitse ja tiedän, että Sinä olet täällä. Minä haluan Sinut. Haluan kertoa Sinulle jotakin.”

287 Minä ajattelin: “Hetkinen nyt. En ole koskaan nähnyt ketään. Minä haluan puhua Tuolle. Minä haluan puhua Hänen kanssaan. Minä haluan puhua Hänelle.” Minä ajattelin: “Hyvä on, en tiedä, kuinka voisin tehdä sen.”

288 Ja menin ulos vajaan ja polvistuin. Siellä oli vettä, märkää, ja siellä oli pieni, vanha autonromu. Ja minä sanoin: “Uskon nähneeni eräässä kuvassa, että he laittoivat kätensä tällä tavalla”, ja polvistuin. Ja minä sanoin: “Mitä minä nyt tulen sanomaan?” Minä sanoin: “On olemassa jokin tapa, miten tämä täytyy tehdä, enkä minä tiedä sitä. Tiedän, että on olemassa tapa, miten lähestyä kaikkea, enkä minä...” Minä sanoin: “Laitan käteni tällä tavalla.”

289 Minä sanoin: “Hyvä Herra, toivoisin, että Sinä tulisit ja puhuisit kanssani hetken aikaa. Haluan kertoa Sinulle, kuinka paha minä olen.” Pidin käsiäni tällä tavalla. Minä kuuntelin.

290 Ihmiset sanoivat: “Jumala puhui minulle.” Ja tiedän Hänen puhuneen, koska olin kuullut Sen ollessani lapsi, ja Se oli käskenyt minua olemaan juomatta ja niin edelleen.

291 Hän ei vastannut minulle. Minä sanoin: “Ehkäpä minun pitäisi panna käteni tällä tavalla.”

292 Niinpä sanoin: “Hyvä Herra, minä en tiedä tarkalleen, miten tämä tulisi tehdä, mutta luotan siihen, että Sinä... Tahdotko auttaa minua?”

293 Ja jokainen saarnaaja käski minua liittymään omiensa joukkoon. He käskevät heitä seisomaan ja vastaanottamaan Jeesuksen Kristuksen ja sanomaan, että he uskovat Jeesuksen olevan Jumalan Pojan. Perkele uskoo saman asian.

Joten ajattelin: “Minulla on oltava jotakin parempaa kuin se.”

Niinpä istuin siellä vajassa tällä tavalla.

294 Luin siitä, kuinka Pietari ja Johannes kulkivat Kauniin Portin kautta, ja siellä oli eräs mies, joka oli ollut rampa äitinsä kohdusta asti. Hän sanoi: "Hopeaa ja kultaa minulla ei ole, mutta sitä, mitä minulla on..." Tiesin, ettei minulla ollut sitä.

295 Niinpä yritin löytää tavan miten voisin tehdä sen. En tiennyt, kuinka rukoilla. Panin käteni yhteen, sitten painauduin alas tällä tavalla.

296 Tietenkin Saatana tuli silloin näyttämölle ja sanoi: "Näetkö nyt? Sinä olet odottanut liian kauan. Sinä olet jo kaksikymmentävuotias. Nyt ei enää ole mitään tarvetta yrittää. Sinä olet jo..."

297 Silloin murruin kokonaan ja aloin itkeä. Ja sitten kun todella olin murtunut, minä sanoin: "Minä tulen puhumaan. Jos Sinä et puhukaan minulle, niin minä tulen puhumaan Sinulle joka tapauksessa." Niinpä jatkoin ja sanoin: "Minä olen paha. Häpeän itseäni! Herra Jumala, tiedän Sinun kuulevan minua jossakin. Kuuletko minua? Minä häpeän itseäni. Häpeän sitä, että olen laiminlyönyt Sinut!"

298 Suunnilleen siihen aikaan katsoin ylös, ja outo tunne pyyhkäisi ylitseni. Tässä tuli Valo, joka liikkui rakennuksen lävitse ja muodosti ristin, *tuolla* tavalla. Ja Ääni, jota en ollut koskaan kuullut, puhui. Katsoin Sitä, olin täysin jähmettynyt, turta. Olin peloissani, en voinut liikkua. Seisoin, katsoin Sitä, ja Se meni pois.

299 Minä sanoin: "Herra, en ymmärrä Sinun kieltäsi." Minä sanoin: "Jos Sinä et osaa puhua minun kieltäni, enkä minä ymmärrä Sinun kieltäsi. Ja jos olet antanut minulle anteeksi… Tiedän, että minun tulee olla osallinen tuosta rististä siellä jossakin, että syntini tulisi olla laskettu sinne. Ja jos Sinä tahdot antaa minulle anteeksi, niin tule takaisin ja puhu minulle omalla kielelläsi. Tulen ymmärtämään sen siitä, jos et osaa puhua minun kieltäni." Minä sanoin: "Anna vain Sen tulla takaisin uudestaan."

300 Siellä Se oli uudestaan. Oi, hyvänen aika! Siellä sain absoluutin. Aamen! Kyllä vaan! Tunsin aivan kuin neljänkymmenen tonnin kuorma olisi nostettu pois harteiltani. Kävelin pois tuota lautakäytävää myöden enkä voinut edes koskettaa maata.

Äiti sanoi: "Billy, sinä olet hermostunut."

Minä sanoin: "En ole, äiti. En tiedä, mitä tapahtui."

301 Siellä takana oli rautatiekiskot. Juoksin tuota rautatietä pitkin ja hyppäsin ilmaan niin korkealle kuin pystyin. En tiennyt, kuinka olisin purkanut tunteitani. Oi, jospa olisin tiennyt kuinka huutaa! Minä huusin,

mutta omalla tavallani. Näettekö?

302 Mitä se oli? Olin ankkuroinut sieluni Levon Satamaan. Se selvitti sen. Se oli minun absoluuttini. Siellä olin löytänyt jotakin todellista, en jotakin salaperäistä, jotakin ajatusta. Olin puhunut tuon Miehen kanssa. Olin puhunut tuon Miehen kanssa, joka oli sanonut minulle, etten minun tuli koskaan juoda, tai tupakoida tai tehdä mitään millä saastuttaisin itseni, naisten kanssa ja niin edelleen. Niin että, kun tulisin vanhemmaksi, minua varten tulisi olemaan työ, joka minun tulisi tehdä. Olin saanut kosketuksen Häneen, en johonkin kirkkoon, olin saanut yhteyden Häneen, Häneen! Kyllä! Hän se oli.

303 Kuten eräs mies täällä Kiwanis-klubilla, tai hän, joka oli puhumassa äskettäin... Veli Funk, joka seisoo siellä, on ollut sotilas. Ja se kuulostaa jotenkin vitsikkäältä. Tämä ei ole mikään paikka vitsejä varten, mutta näin hän sanoi. Hän oli täällä New Albanyssa. Se oli heti Ensimmäisen Maailmansodan jälkeen.

304 Hän sanoi: "Kapteeni vei meidät ulos ja sanoi: 'Tuo koko tienoo siellä on täynnä japanilaisia. Huomenna, pojat, me menemme sinne. Meidän on voitettava heidät.' Hän sanoi: 'Muistakaa, pojat, monet meistä, jotka tänään seisomme tässä, eivät tule olemaan siellä huomenna. He eivät tule olemaan täällä huomenna. Me hyökkäämme huomenna päivänkoitteessa.' Hän sanoi: 'Kääntyköön nyt kukin oman uskontonsa puoleen.'" Tämä kaveri sanoi: "Eikä minulla ollut mitään uskontoa." Ja sanoi: "Minä sanoin…"

305 Hän sanoi: "Seisoin siellä, ja he kaikki muut..." Hän sanoi: "Tässä tuli kappalainen ja meni tähän suuntaan, protestantit menivät tänne päin, ja juutalaiset menivät tänne päin, ja katolilaiset menivät tänne päin oman kappalaisensa kanssa." Hän sanoi: "Minä seisoin siellä."

306 Ja hän sanoi: "Komentava upseeri sanoi minulle: 'Poika, sinun on parasta kääntyä oman uskontosi puoleen.'"

Hän sanoi: "Ei minulla ole sellaista."

307 Hän sanoi: "Sinun on parasta hankkia sellainen itsellesi, koska olen varma, että tulet pian tarvitsemaan sitä."

308 Ja hän sanoi, että tuolla hetkellä hän näki katolilaisten joukon kulkevan ohitse. Hän meni heidän luoksensa ja sanoi tälle papille: "Voisitko sinä antaa minulle uskonnon?"

Ja tämä sanoi: "Tule mukaan!"

309 Hän sanoi: "Menin mukaan ja hän teki minusta katolilaisen." Ja siellä New Albanyssa oli John Howard ja joukko noita todella uskollisia katolilaisia, jotka istuivat siellä, kun tämä kaveri kertoi tämän.

310 Ja hän sanoi: "Seuraavana päivänä taistelussa..." Hän oli suurikokoinen mies, tiedättehän, ja hän puhui siitä, millaista se oli. Ja hän sanoi heidän joutuneen käsikähmään. He vain pistivät veitsillä ja kirkuivat ja huitoivat ja leikkelivät. Hän sanoi, että linjat menivät sekaisin, ja he joutuivat suoraan toistensa taakse. Japanilaiset antoivat heidän kävellä suoraan siihen sillä tavalla, ja nuo vanhat konekiväärit mylvivät kummaltakin puolelta. He olivat käsirysyssä."

311 Hän sanoi: "Pysähdyin kohta tällä tavalla." Ja hän sanoi: "Se oli vain yhtä kirkumista ja hälinää. Ei edes omaa ääntään voinut kuulla." Hän sanoi: "Siellä oli verta." Hän sanoi: "Katsoin, ja se oli minun vertani!" Hän sanoi: "Katsoin tänne, ja kyljessäni oli reikä." Hän sanoi: "Se oli minun vertani. Minä... Tiedättehän..."

Ja katolilainen ystävä, en sano tätä nyt huvittaakseni.

"Mutta eräs todellinen katolilainen siellä sanoi: 'Lausuitko 'Terve Marian'?"

312 Hän sanoi: "En tietenkään! Se oli minun vertani. Minä en halunnut tavata ketään sihteeriä. Minä sanoin: 'Minä haluan puhua Päämiehelle.'" Hän sanoi: "Se oli minun vertani."

313 Ja minä uskon, että suunnilleen niin se on. Kyllä. Sillä tavalla se tapahtuu. Meillä täytyy olla kiinnityspaalu, absoluutti.

"Minulla ei ollut aikaa Hänen sihteeriään varten." Hän sanoi: "Minä halusin puhua Hänelle."

314 Ja siinä se on, veli. Kun joku tulee Kristuksen tykö, hän ei halua ottaa jonkun saarnaajan sanaa, jonkun sihteerin sanaa, tai jotakin muuta. Te protestantit, älkää ottako sitä ja tätä ja jotakin muuta. Menkää tuohon absoluuttiin, kunnes te olette ankkuroituneet sinne uuden syntymän kautta, olette uudestisyntyneet ja täytetty Pyhällä Hengellä ja te näette Raamatun julkitulevan nöyryydessä ja rakkaudessa elämänne kautta. Oi, silloin se on teidän absoluuttinne. Kyllä vaan!

315 Luen Sanasta, että Hän on Sana. Kun saksalainen kirkko sanoo, että se on tällä tavalla, ja metodistit ja baptistit ja katolilaiset. Mutta luen, kuinka Hän Sanassa sanoo: "Tälle kalliolle Minä tulen rakentamaan Seurakuntani, eivätkä helvetin portit tule voittamaan sitä."

Kuunnelkaa nyt, kun lopetan. Nyt, protestantit sanovat…

316 Nyt, katolilaiset sanovat Hänen rakentaneen sen Pietarin päälle. "Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle..." Ei koskaan! Jos olisi niin, niin siitä tuli heti luopio. He rakensivat sen miehen varaan.

317 Mutta mitä Hän teki? Protestantit sanovat Hänen rakentaneen sen itsensä päälle. Ei! Sitä Hän ei tehnyt! Hän ei rakentanut sitä itsensä varaan.

318 Vaan mitä Hän teki? "Kenen ihmiset sanovat Minun, Ihmisen Pojan, olevan?"

"Jotkut sanovat, että Sinä olet Elia tai Mooses."

Hän sanoi: "Mutta mitä te sanotte?"

Pietari sanoi: "Sinä olet Kristus, Elävän Jumalan Poika."

319 Tarkatkaa nyt noita sanoja. "Siunattu olet sinä, Simon, Joonan poika. Liha ja veri eivät ole paljastaneet tätä sinulle. Sinä et koskaan oppinut sitä joltakin papilta. Sinä et koskaan oppinut sitä jostakin seminaarista, vaan Minun Isäni, joka on Taivaassa, on paljastanut sen sinulle. Ja tälle kalliolle, hengelliselle Sanan paljastukselle, Minä tulen rakentamaan Seurakuntani, eivätkä helvetin portit tule voittamaan sitä."

Minä ajattelin: "Herra, siinä se on."

320 Luen täältä Ilmestyskirjan 21. luvusta… 22. luvusta, missä Hän sanoo: "Kuka tahansa… " Tämä on koko asia täydellisenä. "Kuka tahansa, joka lisää Siihen jotakin. Kuka tahansa, joka ottaa Siitä jotakin pois kieltäen, ettei Se ole niin. Tai kuka tahansa, joka yrittää tehdä sitä vähän paremmaksi ja kiillottaa sitä ajankohtaan sopivaksi. Kuka tahansa, joka lisää tai ottaa pois, häneltä tullaan ottamaan hänen osansa pois Elämän Kirjasta."

321 Minä sanoin: "Silloin kaikki, mitä minä tarvitsen, Herra, on uskoa Tämä." Ja Tässä, tuossa ristissä siellä, Kristus tuli. Se on täydellinen koko matkan, jokainen sana, mitä Hän koskaan on sanonut. Ottakaa tämä Kirja toiseen käteenne ja historia toiseen käteenne, niin se on vahvistava Sen koko matkan, aivan täydellisesti. Ja minä sanoin: "Silloin, Herra, vastaanota Minut!" Ja kun tein sen, vastaanotin sydämeeni Kristuksen, Pyhän Hengen, Absoluuttini. Se en ole ollut minä.

322 Olin kerran sairas, kun minun… Menetin vaimoni, menetin lapseni, oi, menetin isäni ja menetin veljeni ja menetin veljeni vaimon. Ja Billy makasi kuolemassa, ja kun olin melkein mennyttä. Olin menossa tietä

ylös, olin menossa vaimoni haudalle, jossa hän makasi ja lapsi oli hänen käsivarsillaan. Olin menossa sinne haudalle, kun Herra Isler, jolla oli tapana käydä täällä ja soittaa, tiedättehän, Indianan osavaltion senaattori. Hän oli tulossa tietä pitkin. Hän pysähtyi, juoksi sinne ulos ja pani käsivartensa ympärilleni. Se tapahtui vuoden -37 tulvan jälkeen. Ja hän sanoi: "Minne olet menossa, Billy? Sinne haudalleko?"

Ja minä sanoin: "Kyllä! "

Hän sanoi: "Mitä sinä teet siellä?"

323 Minä sanoin: "Kuuntelen siellä vanhaa kyyhkystä." Minä sanoin: "Istun siellä hänen ja lapsen haudan ääressä. Vanha kyyhkynen tulee sinne ja puhuu minulle."

"Oi", hän sanoi, "Billy!"

324 Minä sanoin: "Kyllä! Kuulen lehtien kuiskeen, kun ne soittavat musiikkia minulle, Herra Isler."

Hän kysyi: "Minkä kaltaista musiikkia ne soittavat?"

Siellä on maa virran takana
Jota he kutsuvat suloiseksi ikuisuudeksi,
Ja me saavutamme tuon rannan uskon määrän mukaan;
Yksi kerrallaan me saavutamme tuon portin,
Asuaksemme siellä kuolemattomien kanssa.
Kun jonakin päivänä he soittavat noita kultaisia kelloja sinua ja minua varten.

325 Hän sanoi: "Billy, haluan kysyä sinulta jotakin?" Hän sanoi: "Mitä Kristus merkitsee sinulle nyt? Mitä Kristus merkitsee sinulle?"

326 Minä sanoin: "Hän on minun elämäni, minun kaikkeni. Hän on kaikki, mitä minulla on, herra Isler. Hän on minun lopullisuuteni. Hän on kaikki, mistä voin pitää kiinni." Miksi? Jotakin oli tapahtunut. "Tälle kalliolle..."

327 Hän sanoi: "Olen nähnyt sinun seisovan täällä kadunkulmassa ja saarnaavan, kunnes olet näyttänyt aivan siltä kuin olisit ollut kaatumassa maahan kuolleena. Olen nähnyt sinun kaikkina yön tunteina kulkevan ylös ja alas katuja, kun olet käynyt sairaiden luona. Ja sen jälkeen, kun Hän otti sinulta pois vaimosi ja lapsesi, palveletko sinä yhä Häntä?"

328 Minä sanoin: "Jos Hän tappaa minut, silti luotan Häneen." Miksi? Ankkurini piti esiripun sisäpuolella. Minulla oli absoluutti. Olin sitonut itseni Hänen Sanaansa, ja Hänen Sanansa piti minut. Hän on minun ab-

soluuttini. Tulin näkemään, että kaikki nämä muut asiat voivat pettää, mutta Kristus ei voi koskaan pettää.

329 Katolisen kirkon absoluuttina on paavi. Protestanteilla on piispansa ja uskontunnustuksensa ja ylivalvojansa.

330 Mutta minulla on samoin kuin oli Paavalilla. Onko teillä kynänne? Kirjoittakaa muistiin jotakin! Paavali sanoi Apostolien tekojen 20. luvun 24. jakeessa: "Mutta mikään näistä asioista ei liikuta minua." Oi, heillä voi olla uskontunnustuksia. Teillä voi olla mitä tahansa te tahdotte, mutta nuo asiat eivät liikuta minua!

Olen ankkuroinut sieluni levon satamaan,
Etten enää seilaa rajuilla merillä, enkä tietäisi, missä olen, (tällä tai tuolla tavalla)
Myrsky voi pyyhkäistä yli rajusti myrskyävän syvyyden.
Myrsky voi pyyhkäistä yli rajusti myrskyävän syvyyden.

Kaikki voivat hylätä.

Mutta Jeesuksessa olen turvassa iäti.

331 Kyllä! Mitkään näistä asioista eivät liikuta minua, sillä olen sidottu ankkuriin. "Oi, sen jälkeen kun kohtasin Hänet", Paavali sanoi, "siellä tiellä, olen ollut sidottuna ankkuriin. Hän käänsi minut ympäri. Hän pani minut aloittamaan oikein." Muistakaa, myös Paavali kuului erääseen maan suurimpaan organisaatioon, mutta hän tuli sidotuksi absoluuttiin.

332 Kuunnelkaa! Haluan kertoa teille jotakin. Hänellä oli tarkoitus, kun Hän pelasti minut. Hänellä oli tarkoitus, kun Hän pelasti teidät. Ja minä olen päättänyt, Hänen tahdostaan, tehdä sen, olla lisäämättä Siihen tai olla ottamatta pois Siitä. Ilmestyskirja 22:19, jos haluatte kirjoittaa sen muistiin. Hyvä on! "Kuka tahansa ottaa pois..." Olen aikeissa jättää tämän seurakunnan, ja te tiedätte sen, ja niinpä olen Jumalan avulla päättänyt pysyä tämän Evankeliumin kanssa niin kauan kuin elän. Muistakaa! Tässä on armo. Siellä oli miljoonia kuolemassa syntiin, kun Hän pelasti minut. Kuka olin minä, että Hänen olisi pitänyt pelastaa minut? Hänellä oli tarkoitus, kun Hän pelasti minut, ja olen päättänyt täyttää tuon tarkoituksen. Minä en välitä. Voi olla, että minun loppuni tulee nyt hyvinkin pian, mutta mikä tahansa se onkin, olen yhä ankkuroitu. Se ei ole koskaan muuttunut.

333 Herra Isler sanoi minulle sinä päivänä, kun menin siellä tiellä, hän sanoi: "Billy, kaikissa näissä vaikeuksissa piditkö sinä uskontosi?"

334 Minä sanoin: "En, se piti minut." Näettekö? Minun ankkurini piti. Oikein, minä en koskaan pitänyt Sitä. Se piti minut. Minä en voi pitää Sitä. Ei ole mitään tapaa, miten voisin tehdä sen, mutta se pitää minut? Siinä se on.

335 Ja Hänellä oli tarkoitus, kun Hän pelasti minut. Siellä oli miljoonia synnissä, kun tulin Hänen tykönsä, mutta Hän pelasti minut. Hänellä oli tarkoitus tehdessään niin.

336 Kristuksen kuolema oli absoluutti kuoleman pelolle. Kristuksen kuolema selvitti tuon kysymyksen. Kun kuoleman mehiläinen pisti Häntä ja ankkuroi tuon pistimen. Tiedättekö, mehiläinen, kun hyönteinen on ankkuroinut tuon pistimensä tarpeeksi syvälle, niin kun se vetäytyy pois, se vetää tuon pistimen irti itsestään. Kuolemalla oli aina pistin. Kuolemalla aina oli pistin.

337 Ja eräänä päivänä, kun Hän oli menossa Golgatalle, kivien tömistessä, veren roiskuessa kiville, sen osuessa Golgatan tomuun matkalla Golgatalle. Tuon ristin pää pyyhki pois nuo pienet veriset jalanjäljet, tuo heikko ruumis kulki eteenpäin, marssi siellä. Häntä piiskattiin ja lyötiin Hänen mennessään ylös mäkeä, mutta Hänellä oli absoluutti. Hän tiesi missä seisoi, koska Jumalan Sana sanoi Daavidin kautta: "Minä en anna Pyhäni nähdä turmeltumista enkä jätä Hänen sieluansa helvettiin."

338 Hän tiesi mätänemisen alkavan seitsemänkymmenenkahden tunnin kuluessa. Hän sanoi: "Hävittäkää tämä temppeli, niin Minä pystytän sen jälleen kolmessa päivässä." Hänellä oli absoluutti!

339 Siellä Hän oli menossa mäkeä ylös pilkattuna, juopuneet sotilaat sylkivät Häntä ja panivat rievun Hänen kasvoilleen ja löivät Häntä päähän ja sanoivat: "Sinähän olet profeetta. Kerro meille, kuka sinua löi!" Siellä Hän oli menossa mäkeä ylös häpeässä ja häväistynä. Häneltä oli riisuttu vaatteet pois. Hän halveksi häpeää, riippui ristillä ihmisten edessä alasti, kuoli Rooman hallituksen häpeällisellä kuolemanrangaistuksella, Mies, joka ei ollut tehnyt mitään pahaa.

340 Eräässä pienessä kertomuksessa sanotaan, että Maria Magdaleena olisi juossut sinne ja sanonut: "Mitä Hän on tehnyt? Parantanut sairaanne, nostanut ylös kuolleita ja tuonut vapautuksen niille, jotka olivat vankeudessa. Mitä Hän on tehnyt?"

341 Ja pappi löi häntä suulle, niin että veri virtasi ulos, ja sanoi: "Kumpaa te tahdotte kuunnella, häntäkö vai ylipappianne?" Oi, tuo kirkkokun-

nallinen maailma. Siinä on sen koko kirous. Siinä se on.

342 Ja he veivät Häntä eteenpäin, Hän mennessään ylös mäkeä, raahautuen.

343 Perkele oli aina epäillyt sitä, että Hän olisi se, mikä Hän oli. Hän sanoi: "Jos sinä olet Jumalan Poika, muuta nämä kivet leiviksi. Sinä väität voivasi tehdä ihmeitä. Jos sinä olet Jumalan Poika, käske näitä kiviä muuttumaan leiviksi."

344 Tuo sama vanha perkele elää tänäänkin. Kyllä. "Jos sinä olet jumalallinen parantaja, niin täällä kadunkulmassa istuu John se-ja-se. Minä tiedän, että hän on rampa. Paranna hänet!" Tiedättekö, että se on tuo sama vanha perkele?

Jeesus sanoi: "Minä teen ainoastaan..."

345 Katsokaa, Hän kulki Betesdan lammikon kautta, missä makasi tuhansittain ontuvia, sokeita, rampoja ja näivettyneitä, ja meni erään miehen tykö, joka pystyi kävelemään. Hän saattoi lähteä liikkeelle. Hänellä on saattanut olla eturauhasvaiva. Mitä se olikin, se hidasti häntä, ja hänellä oli ollut se kolmekymmentäkahdeksan vuotta. Hän sanoi: "Kun olen astumassa lammikkoon, astuu sinne joku toinen edelläni." Hän pystyi kävelemään.

346 Hän jätti heidät kaikki makaamaan sinne ja meni tuon yhden tykö ja paransi hänet. Miksi? Hän sanoi tienneensä, että hän oli ollut tuossa tilassa. Kun he sitten löydettyään Hänet kyselivät Häneltä. Pyhä Johannes 5:ssä Hän sanoi: "Totisesti, totisesti Minä sanon teille, Poika ei voi mitään tehdä itsessänsä, vaan sen, minkä Hän näkee Isän tekevän." Siinä oli Hänen absoluuttinsa. Se on yhä tuo absoluutti.

347 Seistessäni siellä Suomessa tuona päivänä, kun tuo pieni poika makasi siellä, ja kun käännyin ympäri hänen maatessaan siellä kuolleena. Hän oli ollut kuolleena puoli tuntia. Lukekaa siitä tuosta kirjasta. Lähdin kävelemään poispäin. Jokin pani kätensä päälleni. Käännyin ympäri ja minä ajattelin: "Mikä se oli?" Katsoin uudestaan ja ajattelin: "Hetkinen!"

348 Katsoin sitä täältä Raamattuni tyhjältä lehdeltä. "On tapahtuva, että pieni poika, noin yhdeksän vuotias tulee auton surmaamaksi. Siellä on oleva suuri kaistale ikivihreitä puita, lomittain olevia kallioita, auto tulee olemaan romuna poikittain tiellä. Hänellä on oleva polvisukat, lyhyet hiukset, ja hänen pienet silmänsä tulevat olemaan sisäänpäin kääntyneet. Hänen ruumiinsa luita tulee olemaan rikkoutuneina."

Minä katsoin ja ajattelin: "Oi, Jumala!"

349 Sanoin: "Olkaa kaikki vaiti!" Tuo kaupunginjohtaja oli siellä. Minä sanoin: "Jos tuo poika ei ole jaloillaan kahden minuutin kuluessa, minä olen väärä profeetta, ja te voitte ajaa minut pois Suomesta." Varmasti! "Mutta jos hän tekevä niin, te olette elämänne velkaa Kristukselle." Oikein. He seisoivat kaikki hiljaa.

350 Minä sanoin: "Taivaallinen Isä, siellä meren takana, kaksi vuotta sitten, Sinä sanoit, että tämä pieni poika tulisi makaamaan tässä."

351 Siellä olivat veli Moore ja veli Lindsay, ja he muut katselivat sitä. Ja he olivat kaikkialla kirjoittaneet sen Raamattuihinsa. Se oli kirjoitettu tuhansiin Raamattuihin ympäri maata. Mikä se oli? Absoluuttiinsa oli näyttänyt, mitä tulisi tapahtumaan. Ei ollut minkäänlaista pelkoa, kun seisoin siellä. Se oli absoluutti. Hän tulisi varmasti nousemaan ylös.

352 Siellä Suomessa missä tuhansia ihmisiä tuli ilta toisensa jälkeen, missä täytyi toisten täytyi jopa mennä ulos ja päästää toiset tilalle. Siellä hän oli kaiken tuon kanssa. Tuo kansa rakasti minua, ja he olivat nähneet parantamisia tapahtuvan, mutta tässä oli poika, joka makasi siellä kuolleena. Mikä oli tuo absoluutti? Tuo näky. "Minä teen sen, minkä Isä käskee tehdä. Joka uskoo Minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita Minä teen." Siinä on teidän absoluuttinne.

353 Minä sanoin: "Kuolema, sinä et voi pitää häntä yhtään pidempään. Jumala on puhunut! Tule takaisin. Luovuta hänet!" Ja tuo pieni poika nousi ylös ja katseli ympärilleen sillä tavalla. Ihmiset alkoivat pyörtyillä ja kaikkea. Siellä se on kirjoitettuna, ja se on kaupunginjohtajan, julkisen notaarin, allekirjoittama. Kyllä!

354 Mistä on kyse? Absoluutista. Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Eikö se olekin tuo sama Jumala, joka pysäytti Nainin lesken pojan hautaussaaton. Kun joku kuoli noina päivinä, he panivat heidät välittömästi hautaan. He eivät jättäneet heitä makaamaan yön yli. He panivat heidät hautaan. Siinä on tuo sama Jeesus Kristus eilen, tänään ja iankaikkisesti. Kyllä!

355 Katsokaa sitä siellä Meksikossa, kun tuo pieni lapsi. Jotkut teistä, jotka makaatte täällä, istutte täällä. Ja tuo lapsi, lääkäri allekirjoitti lausunnon. Se on kirjoitettuna Kristillisten Liikemiesten lehdessä. "Tuo lapsi oli kuollut tuona aamuna kello yhdeksältä, ja nyt kello oli kymmenen tuona iltana."

356 Tuota pientä naista ei voitu lohduttaa. Billy, poikani seisoi siellä ja yritti pidätellä häntä. Ja hänellä oli, luulisin, että siellä oli kaksisataa järjestysmiestä seisomassa, ja hän kiipesi heidän ylitsensä. Edellisenä iltana tuo sokea mies oli saanut näkönsä. Ja hän tiesi siitä. Hän oli katolilainen.

357 Mutta lopulta sanoin: "Mene sinä veli Moore ja rukoile hänen puolestaan, koska tuo lapsi...

358 Satoi kaatamalla. He olivat seisseet varhaisesta aamusta alkaen siellä ulkona tuolla suurella härkäareenalla. He laskivat minut köysillä takapuolelta sisälle tuohon paikkaan. Me olimme siellä vain kolmena iltana.

359 Seisoin siellä ja sanoin: "Niin kuin olin sanomassa...", saarnasin. Ja katsoin ja näin pienen lapsen tässä edessäni pienen meksikolaisen lapsen ilman hampaita. Se vain istui siinä ja nauroi minulle, aivan tässä edessäni.

360 Minä sanoin: "Hetkinen, veli Moore, tuokaa hänet tänne." Oi, se oli absoluutti!

361 Järjestysmiehet vetäytyivät syrjään, ja tässä hän tuli. Hän lankesi maahan ja sanoi: "Padre, padre!"

Minä sanoin: "Nouse seisomaan."

362 Ja veli Espinoza sanoi: "Nouse seisomaan." Ja hän sanoi sen hänelle espanjaksi. Hän seisoi siellä.

Minä sanoin: "Taivaallinen Isä, minä seison tässä sateessa."

363 Sievä nuori nainen, noin kaksikymmentäkolme vuotias, tai suunnilleen sen ikäinen. Hänen hiuksensa riippuivat alhaalla ja hänen kasvonsa katsoivat ylöspäin sillä tavalla. Hänen silmissään oli odottava ilme. Hän oli nähnyt tuon miehen, joka oli ollut täysin sokea noin neljäkymmentä vuotta, jonka silmät avautuivat puhujanlavalla. Hän tiesi, että jos Jumala voi avata sokean silmät, silloin Hän voi parantaa hänen lapsensa. Siellä se oli, pienenä ja jäykkänä, kiedottuna huopaan sillä tavalla, aivan läpimärkänä. Hän oli seissyt siellä tuon lapsen kanssa koko aamun ja myös tuon iltapäivän, jotenkin niin. Te olette nähneet tuon artikkelin Kristittyjen Liikemiesten lehdessä.

364 Minä sanoin: "Taivaallinen Isä, minä en tiedä, mitä se merkitsee. Minä olen vain Sinun palvelijasi, mutta minä näin tuon lapsen seisomassa siellä. Se oli elossa. Minä lasken käteni sen päälle Herran Jeesuksen Nimessä.

Se sanoi: "Whah!" Se alkoi itkeä.

365 Äiti nappasi lapsen ja alkoi kirkua. Ihmiset alkoivat kirkua siellä kaikkialla, ja naiset pyörtyilivät ja kaikkea muuta. "Älä sano mitään sen suhteen", minä sanoin veli Espinozalle. "Lähetä juoksija tuon äidin ja lapsen mukana lääkärin tykö ja anna hänen allekirjoittaa lausunto, että tuo lapsi kuoli. Että se kuoli keuhkokuumeeseen tuona aamuna kello yhdeksältä."

366 Ja meillä on tuo allekirjoitettu lääkärinlausunto. Lapsi oli ilmoitettu kuolleeksi tuon lääkärin vastaanotolla tuona aamuna, ja äiti kantoi sitä mukanaan koko päivän.

367 Mikä se oli? Absoluutti! Mitä se oli? Hän uskoi, että jos Jumala voi avata sokeat silmät, niin voisihan Hän silloin nostaa kuolleenkin ylös, sillä Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti!

368 Minä en ollut varma. En tiennyt ennen kuin näin sen. Ja kun olin nähnyt tuon lapsen, se oli absoluutti. Absoluuttisesti oikein! Siinä se oli, kuoleman täytyi luovuttaa uhrinsa.

369 Tässä kulki Jumalan Poika. Tuo kuoleman mehiläinen alkoi surista Hänen ympärillään. "Ah, kuinka hän voisi olla profeetta? Kuinka hän voisi seistä siellä ja antaa sylkeä kasvoihinsa? Kuinka hän voisi seistä siellä ja antaa heidän tehdä pilaa itsestään tekemättä mitään? Se ei ole mikään Immanuel! Se on vain tavallinen mies. Katso noita rähjäisiä humalaisia sotilaita. Katso, kuinka hänen kasvoistaan vuotaa verta."

370 Perkele sanoi: "Tulen saamaan hänet. Tulen saamaan hänet." Tässä hän tuli kuin mehiläinen kuoleman pistimen kanssa ja surisi Hänen ympärillään. Mutta veli, kun tuo mehiläinen oli ankkuroinut pistimensä Immanueliin, niin hän oli kadottanut pistimensä, jopa itse kuoleman.

371 Ei ole ihme, että Paavali myöhemmin saattoi katsoa sitä kasvoihin ja sanoa: "Oi, kuolema, missä on sinun pistimesi? Hauta, missä on sinun voittosi? Kiitos olkoon Jumalalle, joka antaa meille voiton." Kristuksen kuolema oli absoluutti jokaiselle ihmiselle, joka pelkäsi kuolemaa.

372 Minun sydämeni sanoo "aamen" jokaiseen Hänen Kirjansa sanaan. Lopetan nyt aivan varmasti. Minun on yksinkertaisesti katkaistava tämä tähän. Näettehän?

373 Siksi tiedän Pyhän Hengen olevan kompassini, joka opastaa minua. Hän on Se, joka saa minut tietämään, että tämä Sana on totta. Hän on minun absoluuttini. Hän on minun auringonpaisteeni. Hän on minun

Elämäni. Hän on minun Ankkurini! Vaikeuksien aikana Hän on Pohjantähteni. Kun olen eksynyt, Pyhä Henki on Kompassini, joka opastaa minut takaisin oikeaan paikkaan.

374 Kirkkokunnat ovat kuin muut tähdet. Ne liikkuvat maailman mukana. Toiset tähdet siirtyvät maailman liikkuessa, mutta ei Pohjantähti. Maailma voi siirtyä minne haluaa, mutta se pysyy paikallaan. Oi! Pohjantähti on ankkuroitu paikalleen. Muut liikkuvat ympäri. Te voitte nähdä ne siellä ja täällä ja kaikkialla muualla. Sillä tavalla ovat kirkkokunnalliset seurakunnat.

375 Mutta Kristus on Absoluutti. Hän on Se, johon te voitte panna luottamuksenne. Kun kirkkokunnat ovat kokonaan sekoittaneet teidät, katsokaa vain Pohjantähteen. Pyhä Henki on teidän Kompassinne. Hän pysyy aina uskollisena Sanallensa.

376 Kun he sanoivat minulle, etteivät nuo asiat voineet tapahtua nykyaikana tällä tavalla, minä tiesin. Jos ei olisi olemassa Jumalaa, silloin eläkäämme, syökäämme, juokaamme ja pitäkäämme iloa. Jos on olemassa Jumala, silloin palvelkaamme Häntä. Ja olen elänyt nähdäkseni päivän, että Hän on tehnyt kaikkea, jopa nostanut ylös kuolleita, niin kuin silloin kun Hän oli täällä maan päällä. Ja me asiakirjojen lausuntojen mukaan että se on totuus. Kyllä!

377 Hän on minun absoluuttini. No niin, tehkää Hänet absoluutiksenne. Vaikeuksieni aikana Hän aina on absoluuttini. Tarkatkaa nyt. Jumalan armosta...

378 Nyt minun on parasta lopettaa. On tulossa myöhä. Mutta kuulkaahan, ajattelin kellon olevan yksitoista ja se onkin kymmentä vaille yksi.

379 Ystävät, koko päivä, koko yö, koko vuosi, koko iankaikkisuus, koskaan ei olisi tarpeeksi aikaa puhua siitä. Älkää yrittäkö ratkoa sitä mielessänne. Te ette voi. Ei ole mitään tapaa rakoa sitä. Te sanotte: “Veli Branham, jos sinä...”

380 Minä en tiedä, minä vain uskon. Minä lakkasin yrittämästä tehdä mitään sille. Minä vain uskon sen. Siinä kaikki. Näettekö? “Ei ole kyse hänestä, joka juoksee, tai hänestä, joka tahtoo, vaan Jumalasta, joka osoittaa laupeutta.” Näettekö? Ei teoista, se on armosta. Ymmärrättekö? Minä vain uskon sen. Jumala, on Hänen asiansa tehdä se. Vain uskokaa se. Toimikaa sen mukaan.

381 Tämä kuuluisa laulu, kuulin heidän soittavan sitä, laulavan sitä tääl-

lä tai jossakin:

Oi, Jumalan rakkaus, kuinka rikas ja puhdas!
Kuinka mittaamaton ja voimakas!
Se on iankaikkisesti kestävä,
Pyhien ja enkelten laulu.

382 Kun ihminen matematiikan avulla yrittää murtaa sen tai yrittää osoittaa koulutuksensa avulla, se johtaa hänet hulluuteen. Te ette voi tehdä sitä. Älkää yrittäkö tehdä sitä. Älkää yrittäkö ratkaista Jumalan ongelmaa. Jumala on ratkaisemattomissa. Te ette voi ratkaista Jumalaa, te vain uskotte Jumalaa. Siinä on sen salaisuus. Älkää ratkoko sitä, vain uskokaa se. Minä en voi sanoa teille, mitä se merkitsee. En voi sanoa teille, kuinka se tehdään. Minä vain tiedän uskovani sen. Siinä kaikki.

383 Aivan samalla tavoin kun te lupaatte jotakin pienelle lapselle. Hän uskoo sen. Teidän tulee pitää sananne. Te olette Jumalan lapsi. Hän pitää Sanansa. Vain yksinkertaisesti uskokaa se. Älkää irrottako, vain pysykää siinä. Jos Jumala teki sen kerran, täytyy Hänen tehdä se uudestaan. Jos Hän ei tee niin, Hän tulee sanomaan teille syyn, miksi Hän ei voi tehdä sitä. Ja niin se on. Nyt, te vain pysytte siinä.

384 Tiedättehän, tuo yksi säkeistö... Uskon, että kallis veljemme, joka kastettiin eilen illalla, laulaa tuota laulua: *Oi, Jumalan rakkaus.* He ovat kertoneet, että tämä runo, tämä osa siitä, oli löytynyt kirjoitettuna mielisairaalan seinällä, ja siinä sanottiin:

Jos meillä olisi valtameri täynnä mustetta,
Tai taivaat olisivat pergamentista tehdyt;
Ja jokainen varsi maan päällä sulkakynä,
Ja jokainen olisi ammatiltaan kirjuri.
Niin Jumalan ylhäisestä rakkaudesta kirjoittaminen
Kuivaisi valtameren kuivaksi.
Tai voisiko kirjakääröön saada sopimaan kaikkea,
Vaikka se ulottuisi taivaasta taivaaseen.

385 Ajatelkaa sitä, kun kolme neljäsosaa maan pinnasta on vettä. Ja katsokaa vetyä ja happea ilmassa ja kosteutta. Näettekö? Jos kaikki kosteus olisi mustetta. Ja ajatelkaa kaikkia niitä miljardeja ja triljoonia ja triljoonia olkia, jotka olisivat sulkakyniä. Ja ajatelkaa niitä miljardeja ihmisiä, jotka ovat olleet maan päällä, ja joka ainoa heistä ammatiltaan kirjuri. Kastaa nuo kynät valtamereen ja yrittää käsittää Jumalan rakkautta, se kuivaisi valtameren kuivaksi. Tai voisiko kirjakäärö sisältää kaikkea,

vaikka ulottuisi Iankaikkisuudesta Iankaikkisuuteen.

386 Älkää yrittäkö ratkaista sitä. Te ette voi tehdä sitä. Te menetätte järkenne yrittäessänne ratkaista sitä, vain uskokaa se. Tehkää Hänestä absoluuttinne! Pysykää siinä. Tuo suloinen rauha ja kokemus, jota te ette koskaan tule unohtamaan. Ankkuroitukaa siihen, ja teidän Ankkurinne tulee pitämään esiripun sisäpuolella.

Kumartakaamme päämme.

"Kuinka suuri Sinä olet! Kuinka suuri Sinä olet!"

387 Kuinka moni täällä, kun päänne ovat kumarrettuina tänä aamuna... Uusi Vuosi on nyt lähestymässä, ja te olette olleet hyvin uskonnollisia. Ja se on hyvä. Minä arvostan sitä, Jokainen teistä arvostaa. Olen varma, että Jumalakin arvostaa sitä, mutta onko teillä todella ollut tuota absoluuttista kokemusta?

388 Jotakin, mikä ei ole ollut vain tekouskoa, jokin, jota te ette ole kuvitelleet, vaan jokin, joka puhui teille takaisin. Ja te huomasitte elämänne muuttuneen tuosta hetkestä alkaen, ja jokainen Jumalan Sana, jokainen lupaus on vahvistettu "aamenella". Silloin te pidätte kiinni tästä absoluutista, koska, muistakaa, Hän sanoi: "Taivaat ja maa tulevat katoamaan, mutta Minun Sanani eivät petä."

389 Jos ette ole vielä tulleet tuolle paikalle, missä te voitte sanoa "aamen" jokaiselle Sanalle, jos se on ollut vastoin uskontunnustustanne, ollut vastoin kirkkokuntaanne. Mutta te haluatte tulla tuolle paikalle, niin kuin Mooses ja niin kuin muut heistä ovat tulleet. He eivät voineet tehdä sitä ennen kuin he saivat tuon absoluutin. Ja te haluatte sen elämäänne tänä aamuna. Tahtoisitteko ilmaista sen kohottamalla kätenne Jumalalle? Jumala siunatkoon teitä. Hyvä on. Kaikkialla rakennuksessa.

390 Armollinen Isä, minä tiedän, että joskus meidän täytyy erota. On oltava aika, jolloin me jätämme tämän maailman. Me emme tiedä, milloin se tapahtuu, eikä sillä ole liian paljoa merkitystäkään. Jos aikamme on päättynyt, silloin me haluamme tulla. Täällä viipymisemme tavoitteena on palvella Sinua.

391 Ja koska olemme tiellä tuhoon, eräänä päivänä, niin kuin Paavali oli tiellä Damaskoon tuhotakseen Seurakuntaa, Valo sokaisi hänet. Ja, oi Jumala, tuo Valo seurasi häntä, sillä Se oli Kristus. Ja hän ankkuroi absoluuttiin, niin että hän saattoi nauraa vasten kasvoja itse kuolemallekin ja sanoa: "Kiitos olkoon Jumalalle, joka antaa meille voiton Jeesuksen Kris-

tuksen kautta."

392 Sinä tulit täydelliseksi absoluutiksi tuolle apostolille. Sinä olit hänelle "aamen" hänen jokaiseen lauseeseen. Sinä olit hänen elämänsä Tähti, Tienviitta. Sinä olit Kompassi, joka opasti häntä myrskyn lävitse. Sinä olit Ilmestys. Sinä olit Näky. Sinä olit hänen Toivonsa, Pelastuksensa. Ja jopa kuoleman hetkellä, kun hän tiesi tulevansa siihen, Sinä olisit yhä hänen absoluuttinsa.

393 Sinä olit Danielin absoluutti. Sinä olit kaikkien profeettojen absoluutti. Kirkkokunnallisten eroavaisuuksien ja vaikeuksien ja fariseusten ja saddukeusten päivinä, siellä yhä oli miehiä, jotka ottivat Sinut absoluutiksensa.

394 Ja tänään Herra, miehet ja naiset, joissa on sääliä ja rakkautta, sydämet verta vuotaen, he kaipaavat todellista kokemusta tunteakseen Jumalan ja omistaakseen varmuuden absoluutista. Ja ehkä kaikki, mitä ihmiset koskaan aikaisemmin tiesivät, Herra, oli seurakuntaan liittyminen. Ja me käsitämme, niin kuin vilpittömästi olen yrittänyt, en ollakseni erilainen, Sinä tunnet sydämeni, olen kertonut heille, että Seurakuntaan ei liitytä. Kerhoon liitytään. Metodisti-, baptisti-, katoliseen ja helluntailaiskerhoihin liitytään, mutta te olette syntyneet Seurakuntaan, salaperäiseen Kristuksen Ruumiiseen, ja te tulette Hänen Ruumiinsa jäseniksi, Hengen lahjojen kanssa, saadaksenne Hänen Ruumiinsa liikkeelle toiminnassa ja voimassa.

395 Jumala, sitä nämä kädet tänä aamuna merkitsivät, kun ne nousivat ylös. "Aseta minut paikalleni, Herra. Ota minut, muovaa minua, valmista minua. Vain tee minun asemani elämässäni sellaiseksi absoluutiksi, sidotuksi Kristukseen, niin että en ajattele mitään muuta kuin tuota absoluuttia." Suo se, Herra. Siunaa heitä. Paranna sairaat ja vaivatut. Pelasta kadonneet.

396 Nyt Herra, me tiedämme, että on tapana antaa ihmisille alttarikutsu, mutta siitä on tullut perinnäissääntö meille. Ja tänä aamuna, kun alttari on täynnä pieniä lapsia ja kaikkea. Mutta Herra, jollakin tavalla Sinä puhuit heille, ja he kohottivat kätensä. He tekivät ratkaisunsa. He haluavat jotakin todellista. Ja minä esitän rukoukseni heidän puolestaan. Suo se heille itse kullekin, Herra. Ole nyt kanssamme, anna anteeksi syntimme, paranna sairautemme ja annan meille vapautus, jota me tarvitsemme.

397 Ja Herra, ennen kaikkea, älkäämme koskaan unohtako, että me

olemme sidottuja tuohon absoluuttiin, Pohjantähteemme, Golgataan, Kristukseen, ja Pyhä Henki ottaa Jumalan Sanat ja tuo ne kirjaimellisesti julki meille parantaen sairaita, näyttäen meille näkyjä, nostaen ylös kuolleita ja tehden aivan tarkalleen sitä, mitä Hän lupasi tehdä.

398 Ja voikoon tämä seurakunta ja nämä ihmiset, Kristuksen Ruumiin osa, joka on kokoontunut tänne tänä aamuna, elää niin kuin Jeesus käski elää: "Te olette maan suola." Ja tulkoot he suolaisiksi, niin että heidän yhteisönsä tulee janoiseksi. Suola saa aikaan janoa, ja suola voi pelastaa ainoastaan kun sen kanssa tulee kosketuksiin. Ja minä rukoilen Jumala, että Sinä soisit tämän ihmisille, niin että myös voisivat olla sielujen voittajia.

399 Siunaa pastoriamme, veli Nevilleä, tätä nöyrää palvelijaa, Herra, joka seisoo palveluspaikallaan niin kunnioittavasti Kristuksen Ruumiin jäsenenä ja yrittää parhaansa mukaan seurata kaikkea sitä, mitä Sinä käsket hänen tehdä.

400 Siunaa luotettuja, noita miehiä, jotka seisoivat rinnallani tässä suuressa pimeässä ajassa, jonka lävitse olen mennyt.

401 Jotka ovat seisseet Seurakunnan kanssa, rukoilleet kanssani ja seisoneet rinnallani vaikeuksien aikoina, Herra. Minä rakastan heitä ja rukoilen, että he katsoisivat Sinuun, Herra. Voikoot he katsoa pois tästä palvelijan kuolevaisesta saviastiasta. Voikoot he katsoa Häneen, joka on Kaikkivoipa, joka on... Ja me tiedämme, Herra, että me olemme rajallisia. Ei ole väliä sillä, keitä me olemme, me olemme yhä kuolevaisia. Mutta ei ole kyse sanansaattajasta, vaan Sanomasta. Suo se Herra. Siihen me osoitamme, Jeesukseen Kristukseen, Jumalan Poikaan. Suo, että Hän olisi tänä päivänä niin todellinen jokaiselle täällä, jopa näille pienille lapsille, että Hän tulisi koko seurakunnan absoluutiksi. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti mua,
Ja osti pelastukseni
Puul' Golgatan.

402 Nyt laulaessamme sen uudestaan, puristakaa käsiä jonkun edessänne, takananne tai sivullanne olevan kanssa. Puristakoon vain nyt jokainen käsiä. Jatkakaa vain istumista, vain kääntykää ympäri ja puristakaa käsiä, jos te voitte. Näettekö? [Veli Branham puristaa käsiä, sillä aikaa

kun seurakunta laulaa *Minä rakastan Häntä.*]

Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti mua,
Ja osti pelastukseni
Puul' Golgatan.

403 He juuri ilmoittivat, että maanantai-iltana, keskiyöllä, on Ehtoollinen. Kohottakaamme nyt kätemme ja laulakaamme Hänelle. Kuinka monet tuntevat, että Hän on teidän absoluuttinne? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Sana, Hän on Sana. Uskotteko sen? ["Aamen."] Hän on Sana, ja Pyhä Henki hedelmöitti tuon Sanan saamaan tuon Valon elämään teissä, tuon Sanan Valon, Sanan vahvistamiseksi. Pankaa Sana sydämeenne. Antakaa Pyhän Hengen tulla sisälle ja tarkatkaa, kuinka tuo Sana liikkuu. Uskokaa, olkaa nöyriä. Älkää halutko olla jokin suuri. Älkää olko mitään, niin että Jumala voi tehdä teistä jonkun. Näettekö? Hyvä on. Tehkää se nyt.

404 Jokainen, joka rakastaa Häntä, sanokoon: "Aamen!" [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Tiedättekö, mitä tuo sana "aamen" merkitsee? "Niin se olkoon." Aamen! Kyllä.

405 Sanokaamme: "Halleluja!" [Seurakunta sanoo: "Halleluja!"] Tiedättekö, mitä se merkitsee? "Ylistys meidän Jumalallemme!"

406 Kun olin äskettäin Saksassa, nousin ylös noin kolmen tai neljänkymmenentuhannen ihmisen edessä tuona päivänä ja sanoin: "On kumma asia, että te saksalaiset ette voi ymmärtää." Minä sanoin: "Matkallani tänään tänne, eräs koira haukkui minulle englanniksi. Kyllä. Eikä sillä ollut mitään vaikeutta tehdä sitä. Ja siellä istui lintu, joka lauloi minulle englanniksi. Tullessani katua alas, siellä oli äiti pieni lapsi käsivarsillaan tullessani sisälle sieltä takaa." Ja minä sanoin: "Tuo lapsi itki englanniksi. Mikä teillä ihmisillä oikein on vikana?" Kyllä. Jos te vain katsotte ympärillenne, Hän on kaikkialla, eikö olekin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Varmasti Hän on.

407 Kohottakaamme nyt kätemme ja sulkekaamme silmämme, sillä aikaa kun pyydämme pastoria tulemaan ja lähettämään meidät pois.

Nouskaamme ensin ylös. Nouskaa jokainen omille jaloillenne.

408 Jokainen, joka rakastaa Häntä, sanokoon nyt uudestaan: "Aamen!" [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

409 Ja te tiedätte varmasti, että tuo sana *Hallelujaa* merkitsee samaa kai-

killa kielillä. Menkää hottentottien tykö Afrikan viidakkoon. *Hallelujaa* on sama sana. *Halleluja*, sen tulisi melkeinpä olla kristittyjen tervehdyssana, eikö niin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] *Halleluja*, tuo sana merkitsee: "Ylistys meidän Jumalallemme." Ja Hän on sen arvoinen, eikö olekin? ["Aamen."] Hän on absoluuttisesti Pelastajani. Hän on minulle absoluuttisesti Jeesus Kristus, Jumalan Poika. Hän on minulle absoluuttisesti sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Onko Hän sellainen teille? ["Aamen."]

Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti mua,
Ja osti pelastukseni...

branhaminsaarnoja.fi